

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE	3
1.1. PRZEDMIOT, CEL, ZAKRES MERYTORYCZNY PROGNOZY	3
1.2. PODSTAWY OPRACOWANIA ORAZ WYKORZYSTANE MATERIAŁY	3
2. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH ANALIZOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI.	6
2.1. OBSZAR OPRACOWANIA I JEGO AKTUALNE ZAGOSPODAROWANIE	6
2.2. CHARAKTERYSTYKA ZAMIERZEŃ PLANISTYCZNYCH.....	7
2.3. POWIĄZANIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU Z INNYMI DOKUMENTAMI	8
3. INFORMACJA O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	8
4. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIENÍ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA.....	9
5. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU... ..	9
5.1. STAN ZASOBÓW ŚRODOWISKA	9
5.1.1. <i>Ukształtowanie powierzchni terenu</i>	9
5.1.2. <i>Budowa geologiczna</i>	9
5.1.3. <i>Warunki hydrogeologiczne</i>	10
5.1.4. <i>Powierzchnia ziemi i gleby</i>	11
5.1.5. <i>Wody powierzchniowe</i>	11
5.1.6. <i>Warunki klimatyczne</i>	12
5.1.7. <i>Warunki florystyczno-faunistyczne</i>	12
5.1.8. <i>Walory krajobrazowe</i>	13
5.1.9. <i>Obszary chronione</i>	14
5.1.10. <i>Powiązania przyrodnicze terenu z obszarami otaczającymi</i>	14
5.2. ISTNIEJĄCE ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA, A JEGO ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚĆ DO SAMOREGENERACJI	14
5.3. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU... ..	17
6. PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	18
6.1. FORMY OCHRONY PRAWNEJ	18
6.1.1. <i>Lasy ochronne</i>	18
6.1.2. <i>Zasoby wodne</i>	18
6.1.3. <i>Ustalenia wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego.</i>	18
6.1.4. <i>Złoże kopalin</i>	19
6.1.5. <i>Klimat akustyczny</i>	19
6.1.6. <i>Grunty rolne i leśne</i>	21
6.1.7. <i>Walory krajobrazowe</i>	21
6.1.8. <i>Flora i fauna</i>	21
6.1.9. <i>Obszary chronione i korytarze ekologiczne</i>	23
6.1.10. <i>Obszary cenne przyrodniczo, a nie objęte ochroną</i>	25
6.1.11. <i>Obiekty dziedzictwa kulturowego i zabytki</i>	25
7. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.	25
8. USTALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W ODNIESIENIU DO STRATEGICZNEGO PLANU ADAPTACJI DLA SEKTORÓW I OBSZARÓW WRAŻLIWYCH NA ZMIANY KLIMATU DO ROKU 2020 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2030	28

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE, W TYM BEZPOŚREDNIE, WTÓRNE I SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE NA PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO.	30
9.1 ODDZIAŁYWANIA ROZWIĄZAŃ PLANU NA ŚRODOWISKO: BEZPOŚREDNIE I POŚREDNIE, ŚREDNIO I DŁUGO TERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE, WTÓRNE I SKUMULOWANE.....	30
10. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	32
11. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	33
12. OBSZARY PROBLEMOWE	33
13. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	34
14. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PLANIE ..	35
15. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	35

SPIS RYSUNKÓW:

Rysunek 1 Lokalizacja terenu objętego opracowaniem.....	6
Rysunek 2 Fragment mapy geologicznej arkusz Bytom (skala 1:50000)	10

SPIS TABEL:

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. 2014 poz.112)),	19
Tabela 2 Charakterystyka typów oddziaływań.....	31

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW:

Załącznik nr 1 Mapa prognozy oddziaływania na środowisko w skali 1 : 1 000	
--	--

1. Wprowadzenie

1.1. Przedmiot, cel, zakres merytoryczny prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulicy Cegielnianej w Bytomiu.

Wymagania dotyczące zakresu merytorycznego prognozy zostały określone w art. 51 ust. 2 Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 1405).

Do wykonania prognozy zastosowano metodę analizy systemowej; opierającą się na tworzeniu modeli i stosowaniu hipotez jako podstawy rozważań.

1.2. Podstawy opracowania oraz wykorzystane materiały

Niniejszą prognozę sporządzono na zlecenie Urzędu Miejskiego w Bytomiu z siedzibą przy ul. Parkowej 2.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oparto się o następujące akty prawne:

- [1.2.1] Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 1405);
- [1.2.2] Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 519 z późniejszymi zmianami);
- [1.2.3] Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. tekst jednolity Dz.U. 2016, poz. 2134 z późniejszymi zmianami);
- [1.2.4] Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r. (tekst jednolity Dz.U. 2017, poz. 788);
- [1.2.5] Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (tekst jednolity Dz.U. 2017, poz. 1161);
- [1.2.6] Ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (tekst jednolity Dz.U. 2017, poz. 1121);
- [1.2.7] Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (tekst jednolity Dz.U. 2016, poz. 1131 z późniejszymi zmianami);
- [1.2.8] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz.U. 2014, poz. 112);
- [1.2.9] Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz.U. 2003 Nr 192, poz. 1883);
- [1.2.10] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity Dz.U. 2016, poz.71);
- [1.2.11] Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (tekst jednolity Dz.U. 2014 poz. 1446 z późniejszymi zmianami);

- [1.2.12] Ustawa o gospodarce nieruchomościami z dnia 21.08.1997 r. (tekst jednolity Dz.U. 2016 poz. 2147 z późniejszymi zmianami);
- [1.2.13] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. 2016 poz. 2183);
- [1.2.14] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409);
- [1.2.15] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. 2014 poz. 1408).

Ustawy i rozporządzenia te dały podstawę do wydania szeregu rozporządzeń oraz podejmowania na ich podstawie uchwał w sprawie tworzenia określonego typu obszarów i obiektów oraz wprowadzania ochrony gatunkowej roślin i zwierząt. Stanowią one również podstawę do konstrukcji planów zagospodarowania przestrzennego.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oparto się na następujących materiałach:

- [1.2.16] Aktualizacja Programu Ochrony Środowiska dla miasta Bytomia na lata 2012-2015 z perspektywą lat 2016-2019. Wyk. Główny Instytut Górnictwa, Katowice, 2012;
- [1.2.17] Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Bytom przyjęte uchwałą nr XVI/204/11 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 2 sierpnia 2011 r., zmienione uchwałą nr X/120/13 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 25 lutego 2013r. i zmienione uchwałą nr XXXVIII/485/17 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 lutego 2017r.;
- [1.2.18] Opracowanie ekofizjograficzne dla Studium zagospodarowania przestrzennego miasta Bytom określające warunki geologiczno – górnicze, wyk. EKOID 2008r.;
- [1.2.19] Raport o stanie miasta Bytom 2014r. Bytom, 2015r.
- [1.2.20] Kondracki, 2001: Geografia fizyczna. PWN, Warszawa;
- [1.2.21] Szczegółowa mapa geologiczna Polski, ark. Bytom, w skali 1:50 000;
- [1.2.22] Mapa hydrogeologiczna Polski, Ark. Gliwice w skali 1:200 000;
- [1.2.23] Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia w skali 1:100 000;
- [1.2.24] Mapa hydrograficzna ark. Bytom, w skali 1:50 000;
- [1.2.25] Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, KZGW, Warszawa 2011r.;
- [1.2.26] Matuszkiewicz, 2008: Regionalizacja geobotaniczna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostępne online: www.igipz.pan.pl)
- [1.2.27] Matuszkiewicz, 2008: Potencjalna roślinność naturalna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostępne online: www.igipz.pan.pl)
- [1.2.28] <http://sitplan.um.bytom.pl/iuip/mapa>
- [1.2.29] www.katowice.pios.gov.pl (raporty i informacje o stanie środowiska w woj. śląskim);
- [1.2.30] www.katowice.lasy.gov.pl;

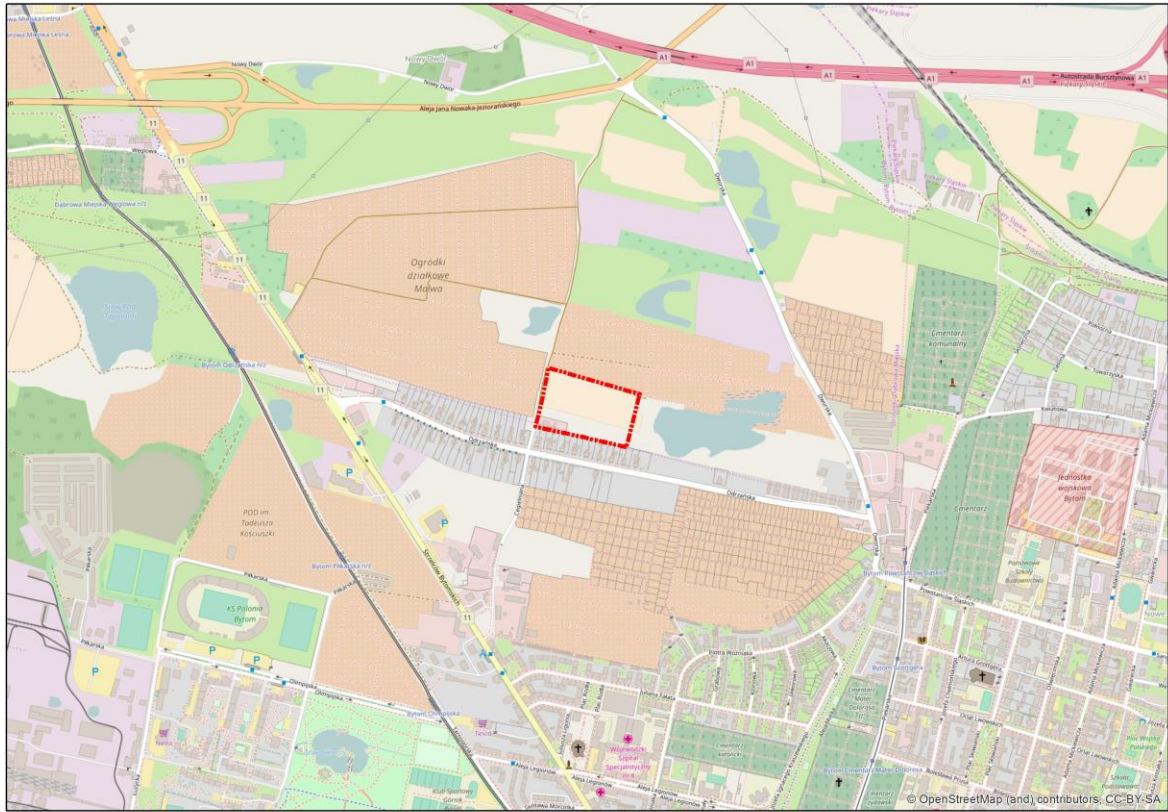
[1.2.31] www.beta.btsearch.pl (lipiec, 2017r.);

[1.2.32] Dokumentacja robót geologiczno-inżynierskich dla ul Cegielnianej w Bytomiu (lipiec 2016)
EKOID 2016

[1.2.33] Uchwała nr XXXVIII/485/17 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27.02.2017 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego przy ul. Cegielnianej w Bytomiu.

2. Informacja o zawartości, głównych celach analizowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.

2.1. Obszar opracowania i jego aktualne zagospodarowanie

Rysunek 1 Lokalizacja terenu objętego opracowaniem

Teren będący przedmiotem opracowania położony jest w południowej części Polski na obszarze województwa śląskiego w miejscowości Bytom. Obszar zajmuje powierzchnię około 3,27ha (0,03km²). Analizowany obszar prawie w całości jest wykorzystywany na cele rolnicze. Nadto w obszarze opracowania występują zadrzewienia, a w jego południowo-zachodnim fragmencie zabudowania o charakterze usługowym.

Omawiany obszar ograniczony jest:

- od południa na całej długości zabudowaniami mieszkalnymi przylegającymi do ulicy Odrzańskiej,
- od północy graniczy terenami ogródków działkowych należących do R.O.D Zacisze,
- od zachodu na całej długości ulicą Cegielnianą,
- od wschodu z terenami zielonymi niewykorzystywanymi gospodarczo, w tym też zbiornikiem wodnym.

Ważniejsze elementy infrastruktury mogące mieć wpływ na funkcjonowanie obszaru gdzie przewiduje się zmianę przeznaczenia to :

- zlokalizowany w odległości 1km w kierunku południowo zachodnim stadion piłkarski Ośrodka Sportu i Rekreacji,
- przebiegająca w odległości 1,2 km w kierunku na północ autostrada A1. I i DK88 (Aleja Jana Nowaka Jeziorańskiego).

Zaopatrzenie w media i odprowadzenie ścieków.

Teren opracowania zaopatrywany jest w bieżącą wodę z sieci wodociągów rozdzielczych. Na wschód od granic analizowanego terenu przebiega sieć kanalizacji ogólnospławnej.

Energia elektryczna doprowadzana jest linią energetyczną niskiego napięcia. Na południe od granic terenu przebiega również średnioprężna sieć gazowa DN 250 PE.

W zakresie zaopatrzenia w wodę planowane jest podłączenie do sieci miejskich wodociągów.

Odprowadzenie ścieków będzie prowadzone poprzez podłączenie do sieci kanalizacyjnej miasta Bytom. W trakcie procesu inwestycyjnego ścieki będą odprowadzane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wody opadowe będą odprowadzane zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo Wodne.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło dostarczane będzie ono z sieci ciepłowniczej miasta Bytom.

Podobnie będzie wykonane doprowadzenie gazu, a więc za pomocą istniejącej i projektowanej infrastruktury miejskiej. W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną dostawa jej będzie czyniona w oparciu o sieć już istniejącą i projektowaną. Sieć telekomunikacyjna będzie opierała się na budowie nowych urządzeń służących zaspokojeniu potrzeb użytkownika.

2.2. Charakterystyka zamierzeń planistycznych

W planie przedstawionym do oceny ustala się następujące przeznaczenia podstawowe terenów:

- a) **MN**– teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

Oceniany projekt planu wprowadza w całości takie przeznaczenia terenu, które nawiązują do istniejących już w sąsiedztwie form zagospodarowania. W stosunku do stanu istniejącego oceniany projekt planu przewiduje wprowadzenie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej kosztem obszarów biologicznie czynnych.

Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1MN - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ustala się przeznaczenie:

- 1) podstawowe: pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną;
 - 2) uzupełniające: usługi realizowane jako wbudowane w budynek mieszkalny.
2. Ustala się parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów, o których mowa w ust. 1:
- 1) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej: 40 %;
 - 2) minimalny i maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: od 0,15 do 0,6;
 - 3) maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 40 %;
 - 4) wysokość zabudowy:

- a) maksymalna wysokość obiektów budowlanych: 16 m, z zastrzeżeniem lit. b,
- b) maksymalna wysokość budynków: 10 m.

3. Ustala się warunki i zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów, o których mowa w ust. 1:

- 1) budynki mieszkalne jednorodzinne wolno stojące lub bliźniacze;
- 2) budynki mieszkalne jednorodzinne szeregowe lokalizowane wyłącznie w pasie o szerokości 70 m przyległym na całej długości do zachodniej granicy obszaru objętego planem;
- 3) nieprzekraczalna linia zabudowy - zgodnie z rysunkiem planu;
- 4) dachy płaskie, dwuspadowe lub wielospadowe o nachyleniu połaci dachowych od 30° do 45°.

2.3. Powiązania projektowanego dokumentu z innymi dokumentami

Oceniany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego generalnie realizuje ustalenia zawarte w obowiązującym ustawodawstwie (wymienionym w pkt. 1.2).

Ponadto uwzględnia założenia ochrony środowiska gruntowo – wodnego określonego na szczeblu ponadlokalnym.

Projekt planu nie stoi w sprzeczności z założeniami takich dokumentów jak:

- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ (przyjętego uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego Nr V/26/2/2016 z dnia 29 sierpnia 2016 r.).
- Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego "Śląskie 2020+" (przyjętej uchwałą Nr IV/38/2/2013 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 1 lipca 2013 r.).
- Program Ochrony Środowiska miasta Bytom.
- Lokalne dokumenty.

3. Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W czasie sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko stosuje się różnorodne metody analityczne i waloryzacyjne. Aktualnie brak jest znormalizowanego nazewnictwa w tym zakresie. W niniejszym opracowaniu posłużono się między innymi następującymi metodami:

W zakresie opisu stanu środowiska posłużono się metodami analitycznymi.

W zakresie prognozowania wielkości oddziaływania na środowisko na etapie realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zastosowano prognozowanie przez analogie, biorąc pod uwagę analizy i badania obszarów o podobnym zagospodarowaniu terenu, charakterze i funkcjach.

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Jakość poszczególnych elementów środowiska takich jak powietrze, wody powierzchniowe, czy wody podziemne na terenie województwa śląskiego, jak również na przedmiotowym terenie podlega monitoringowi prowadzonemu m.in. przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Katowicach.

W ocenianym projekcie *planu* wprowadzono zapisy dotyczące zasad ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego w postaci ustaleń, nakazów i zakazów ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

W związku z powyższym za wystarczający uznaje się generalnie wspomniany monitoring prowadzony przez WIOŚ w Katowicach.

5. Określenie, analiza i ocena istniejącego stanu środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego miejscowego planu...

5.1. Stan zasobów środowiska

Zgodnie z podziałem fizycznogeograficznym polski [1.2.20] teren opracowania położony jest w makroregionie Wyżyny Śląskiej w granicy mezoregionu – Wyżyny Katowickiej.

Naturalna powierzchnia terenu została zniekształcona w wyniku działalności antropogenicznej. Aktualne rzędne powierzchni terenu, o którym mowa kształtują się na poziomie 260~275 m n.p.m. Generalnie płaska powierzchnia terenu wykazuje nachylenie w kierunku wschodnim tj w kierunku istniejącego poza granicami opracowania zbiornika wodnego.

Aktualnie obszar objęty zmianami obejmuje prawie w całości tereny biologicznie czynne o charakterze rolniczym (pola uprawne) i zadrzewień.

Przez obszar opracowania nie przebiegają korytarze migracji o charakterze regionalnym i ponadregionalnym wyznaczone na terenie województwa śląskiego.

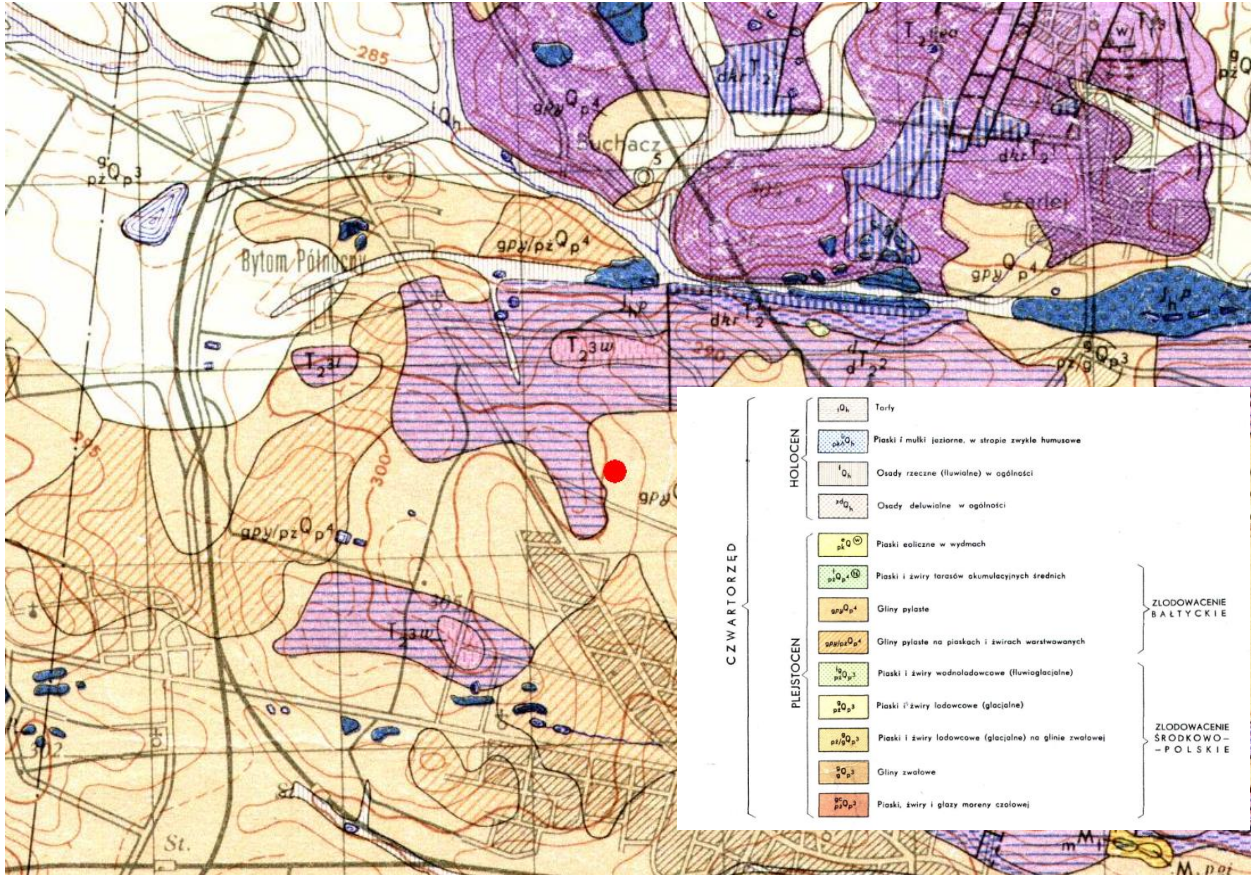
5.1.1. Ukształtowanie powierzchni terenu

Obszar będący przedmiotem niniejszego opracowania nie jest zróżnicowany morfologicznie. Ze względu na fakt, że niniejszy teren jest wykorzystywany na potrzeby rolnicze jego powierzchnia jest płaska. Nie są widoczne na jej powierzchni skarpy i załamania. Obszar wykazuje nachylenie w kierunku wschodnim. Deniwelacje na początku i końcu terenu dochodzą do 15 m.

5.1.2. Budowa geologiczna

Wg. szczegółowej mapy geologicznej polski [1.2.21] w budowie podłoża biorą udział utwory triasu środkowego. Stratygraficznie są to tzw. warstwy gogolińskie i dolomity kruszonośne, na których zalegają warstwy tarnowieckiej (dolomity margliste). Przykryte są utworami jurajskimi (liasu), litologicznie wykształconymi w postaci iłów. Bezpośrednio na utworach jury zalegają osady czwartorzędu – plejstocenu.

Na podstawie informacji zawartych w Dokumentacji określającej warunki geologiczno-inżynierskie [1.2.32] należy stwierdzić iż do głębokości rozpoznania wynoszącej 10 m podłoże budują ility jurajskie, których nie przewiercono. Bezpośrednio na utworach jury zalegają utwory czwartorzędowe wykształcone w postaci glin zwałowych z ich eluwiami, których miąższość w stropie wynosi do 4,5m.

Rysunek 2 Fragment mapy geologicznej arkusz Bytom (skala 1:50000)

5.1.3. Warunki hydrogeologiczne

Wg. informacji archiwalnych [1.2.21] omawiany teren położony jest przy północnej granicy Regionu Bytomsko Olkuskiego (XV) w obrębie którego główny poziom wodonośny jest związany z wapieniami i dolomitami triasu środkowego i dolnego (górnoląska seria piaskowcowa).

Ze względu na drenujący charakter wyrobisk górniczych występuje jedynie szczątkowy poziom wód wapienia muszlowego w zbiornikach porudnych, poziom ten zalega na gł. ok 70 cm.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi [1.2.32] do głębokości 10,5m brak jest zwierciadła wód o charakterze ciągłej warstwy. Wody występują jedynie w formie sączeń i są związane z infiltracją opadów atmosferycznych.

Zgodnie z danymi udostępnianymi przez Państwowy Instytut geologiczny teren opracowania jest zlokalizowany poza obszarami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd)

Zgodnie z podziałem Polski na 172 Jednolite Części Wód Podziemnych (JCWPd) przedmiotowy teren pozostaje w zasięgu JCWPd nr 111 (PLGW2000111).

Zgodnie z Aktualizacją Planu Gospodarowania Wodami stan chemiczny oraz stan ilościowy wspomnianej JCWPd określone zostały jako słabe, przy czym możliwość osiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożona.

5.1.4. Powierzchnia ziemi i gleby

Miasto Bytom charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem ukształtowania się gleby. Można wyróżnić tu następujące typy:

- rędziny - gleby na ogół żyzne, jednak z powodu trudności w ich uprawianiu zakwalifikowane są do klasy bonitacyjnej IIIb, IV,
- zdegradowane rędziny klasy V,
- brunatne - mało żyzne, wytworzone pod wpływem lasów liściastych lub mieszanych z różnych skał macierzystych zasobnych w wapń i gleby bielcowe charakteryzujące się bardzo kwaśnym odczynem oraz małą zawartością próchnicy, o klasie IVb i V,
- zabagnione i bagienne z wysokim poziomem wody gruntowej V i VI klasy bonitacyjnej,
- antropogeniczne – związane są z terenami przemysłowymi, zabudową mieszkaniową oraz sąsiedztwem dróg.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi gleby w Bytomiu w większości są zanieczyszczone substancjami wprowadzonymi przez opady atmosferyczne, spaliny samochodowe oraz przez stosowanie nawozów sztucznych. Przyczyną tego typu zanieczyszczeń były i są: pyły, pary oraz gazy emitowane przez różnego rodzaju zakłady przemysłowe, energetykę, transport i kopalnictwo

5.1.5. Wody powierzchniowe

Na analizowanym terenie nie występują żadne elementy hydrograficzne jak ciekі czy zbiorniki wodne. Najbliżej położony zbiornik to wyrobisko po eksploatacji ilitu wypełnione wodą znajdujące się w odległości ok 100m na wschód od granic omawianego terenu. Drugim, co do wielkości zbiornikiem w rejonie omawianej lokalizacji, jest zbiornik zlokalizowany przy R.O.D. Zacisze który znajduje się w odległości 300m na północny wschód.

Jednolite części wód powierzchniowych

Przedmiotowy obszar znajduje się w zasięgu Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) o nazwie „Szarlejka” (kod: PLRW20007212669), stanowiąca silnie zmienioną część wód, której stan jest zły, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych zagrożona. Dla omawianej JCWP ustanowiono odstępstwo ze względu na wpływ działalności antropogenicznej na stan JCW oraz brak możliwości technicznych ograniczenia wpływu tych oddziaływań, co generuje konieczność przesunięcia w czasie osiągnięcia celów środowiskowych do 2027 roku.

5.1.6. Warunki klimatyczne

Według klasyfikacji klimatyczno-rolniczej opracowanej przez R. Gumińskiego (1948), analizowany teren należy zaliczyć do dzielnicy XV (dzielnica częstochowsko-kielecka).

Zasadniczy wpływ na kształtowanie się warunków klimatycznych na terenie miasta, jak również w obrębie omawianego terenu, mają wpływy oceaniczne oraz sporadyczne oddziaływanie docierające tu od południowego zachodu przez Bramę Morawską mas powietrza zwrotnikowego. Docierają tu również zimne masy powietrza arktycznego z północy - głównie w chłodnej połowie roku.

Wilgotność względna powietrza waha się od 68 do 84%. Średnia temperatura stycznia wynosi ok. -3 °C, lipca +16,8 °C, roczna +8,12 °C. Średnia roczna suma opadów wynosi ok. 723 mm, najwyższe opady są w lipcu, a najniższe w lutym. Bytom, podobnie jak i cały obszar Aglomeracji Górnośląskiej, cechuje także dość długi okres zalegania pokrywy śnieżnej oraz stosunkowo duża jej przeciętna grubość w porównaniu do nizinnych terenów Polski środkowej.

Warunki sanitarne (powietrze)

Bezpośrednio na przedmiotowym terenie nie jest prowadzony monitoring jakości powietrza.

Na warunki aerosanitarne na przedmiotowym terenie mają wpływ zanieczyszczenia pochodzące z emitorów punktowych i także liniowych. Do punktowych źródeł zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego należą zabudowania sąsiadujące z terenem opracowania w obrębie których dochodzi do emisji szkodliwych związków powstających w procesie grzewczym (efekt tzw. „niskiej emisji”). Liniowymi źródłami emisji zanieczyszczeń są natomiast ciągi komunikacyjne w tym przede wszystkim autostrada A1, generujące do powietrza atmosferycznego zanieczyszczenia w postaci spalin samochodowych. Zanieczyszczenia mogą tutaj być również nawiewane z terenów przyległych, głównie z tych rozciągających się na zachód od granic opracowania.

5.1.7. Warunki florystyczno-faunistyczne

Flora

Na przestrzeni lat pod wpływem antropopresji (osadnictwa, rolnictwa i innej działalności gospodarczej) pierwotne siedliska ulegały przekształceniom, co pociągało za sobą zmiany w fizjonomii i strukturze gatunkowej poszczególnych fitocenoz.

W związku z powyższym roślinność na przeważającej powierzchni w granicach opracowania wyraźnie odbiega od potencjalnego stanu naturalnego.

Do siedlisk występujących w granicach opracowania należą przede wszystkim otwarte tereny rolne w postaci pól uprawnych, fragmenty zadrzewień, a ponadto siedliska typowo antropogeniczne do których należy zaliczyć obszary ruderalne takie jak nieużytki porośnięte roślinnością spontaniczną oraz powierzchnie pozbawione roślinności.

Znaczną część siedlisk nieleśnych w granicach opracowania zajmują użytki rolne w postaci pól uprawnych. Uprawom rolnym powszechnie towarzyszą gatunki synantropijne, których skład gatunkowy jest uzależniony od charakteru prowadzonej uprawy. Często są to zespoły chwastów upraw należące pod względem fitosocjologicznym do klasy *Stellarietea mediae*.

Nieodłącznym elementem szaty roślinnej terenów zabudowanych (zainwestowanych) są płaty zbiorowisk ruderalnych (nieużytków) występujących na przykład przy ogrodzeniach, zabudowaniach czy na przydrożach. Porastają je gatunki synantropijne, odporne na działanie lokalnych stresorów, do których często należą rośliny nitrofilne preferujące podłoża bogate w związki azotowe. Elementem zieleni nieurządzonej na obszarze opracowania są także wydeptywane powierzchnie antropogeniczne często towarzyszące ciągom komunikacyjnym. Zbiorowiska tu występujące złożone są głównie z gatunków znoszących uszkodzenia mechaniczne, takich jak na przykład babka zwyczajna (*Plantago major*).

Fauna

Skład gatunkowy fauny jest w znacznej mierze uwarunkowany charakterem siedlisk występujących w granicach omawianego terenu. W związku z tym występują tutaj przede wszystkim gatunki związane z terenami otwartymi (rolnymi), zabudowaniami, a ponadto siedliskami wodnymi, a w pewnym stopniu także zadrzewieniami.

Do ssaków występujących na terenie opracowania należą potencjalnie pospolite i powszechnie występujące gatunki. Należą do nich między innymi: sarna (*Capreolus capreolus*), dzik (*Sus scrofa*) czy gatunki drapieżne jak lis (*Vulpes vulpes*). Istnieją tutaj również sprzyjające siedliska dla zająca szaraka (*Lepus europaeus*) i licznych gryzoni jak myszy czy norniki, a ponadto przedstawiciele ryjówkokształtnych jak kret (*Talpa europaea*). W rejonach zadrzewionych może pojawiać się również należąca do gryzoni wiewiórka (*Sciurus vulgaris*) i przedstawiciel jeżokształtnych - jeż zachodni (*Erinaceus europaeus*). Mogą pojawiać się tutaj również przedstawiciele rzędu nietoperzy, przede wszystkim gatunki związane z osadami ludzkimi (zabudowaniami).

Zróżnicowanie siedlisk na terenie opracowania powoduje, iż stosunkowo licznie reprezentowana jest tutaj awifauna, pośród której występują gatunki związane z terenami otwartymi, zadrzewieniami i lasami, a ponadto siedliskami wodnymi, a wśród nich m.in. sikora bogatka (*Parus major*) i modraszka (*Cyanistes caeruleus*), sierpówka (*Streptopelia decaocto*), sroka (*Pica pica*), sójka (*Garrulus glandarius*), rudzik (*Erithacus rubecula*), zięba (*Fringilla coelebs*), szpak (*Sturnus vulgaris*), kos (*Turdus merula*), skowronek polny (*Alauda arvensis*), pliszka żółta (*Motacilla flava*), pleszka (*Phoenicurus phoenicurus*), pierwiosnek (*Phylloscopus collybita*), kukułka (*Cuculus canorus*) oraz na terenach rolnych – bażant (*Phasianus colchicus*).

Bez wątplenia najliczniej reprezentowane w granicach opracowania są pajęczaki i owady. Wśród owadów spotkać można przedstawicieli różnych grup systematycznych zajmujących zróżnicowane siedliska, w tym między innymi przedstawicieli prostoskrzydłych, chrząszczy, muchówek, błonkówek czy pluskwiaków różnoskrzydłych.

5.1.8. Walory krajobrazowe

W granicach planu dominuje krajobraz kulturowy, który poza zabudowanym fragmentem południowo-zachodnim ma głównie charakter rolniczy, charakteryzujący się obecnością pól uprawnych i zadrzewień.

Istotnym czynnikiem determinującym krajobraz przedmiotowego terenu (rozcinającym kompleksy upraw czy zabudowań) są ciągi komunikacyjne.

5.1.9. Obszary chronione

Na przedmiotowym terenie nie występują obszary podlegające ochronie w myśl ustawy o ochronie przyrody. Nie ma tu również drzew objętych ochroną pomnikową.

5.1.10. Powiązania przyrodnicze terenu z obszarami otaczającymi

Rzeźba terenu oraz charakter zagospodarowania stanowią o wielu powiązaniach przyrodniczych przedmiotowego terenu z obszarami otaczającymi. Nie mniej należy podkreślić, iż aktualnie teren funkcjonalnie i przestrzenie jest powiązany przede wszystkim z obszarami zlokalizowanymi na wschodzie.

Wymiana biologiczna między terenem opracowania, a terenami przyległymi od wschodu jest możliwa, za sprawą sąsiedztwa obszarów biologicznie czynnych, przede wszystkim zadrzewień oraz powierzchni otwartych pól. Jedynie od strony południowej, zachodniej i północnej powiązania są ograniczone obecnością zabudowy i terenów ogródków działkowych.

Warto również wspomnieć, iż niektóre liniowe struktury antropogeniczne takie jak pobocza dróg także umożliwiają w pewnym stopniu rozprzestrzenianie się (migrację) gatunków. Dotyczy to jednak głównie kosmopolitycznych i wiatrosiewnych gatunków roślin.

Teren jest zlokalizowany poza istotnymi korytarzami ekologicznymi wyznaczonymi na terenie województwa śląskiego czy kraju.

5.2. Istniejące zagrożenia środowiska, a jego odporność na degradację i zdolność do samoregeneracji

Z problemem odporności środowiska na degradację wiąże się ściśle ocena jego zdolności do regeneracji. Zdolność do regeneracji najczęściej jest wyrażana długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko, a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników. Uzupełniającym miernikiem jest różnica stanów środowiska w punkcie „początkowym” (przed oddziaływaniem) i końcowym („po regeneracji”), ponieważ środowisko rzadko wraca do stanu w pełni zgodnego ze stanem wyjściowym.

Tempo regeneracji ekosystemu zależy od wielu czynników. Wpływa na nie między innymi charakter naturalnych siedlisk, które tu niegdyś występowały oraz od stopnia przekształcenia pierwotnego środowiska. Generalnie można stwierdzić, że im wyższa jest odporność środowiska, tym większe są także jego możliwości regeneracyjne.

Lokalny stan środowiska na określonym obszarze kształtowany jest nie tylko przez czynniki miejscowe, ale także przez wypadkową powiązań z otoczeniem.

Na skutek wieloletniego wpływu człowieka wiele komponentów środowiska w granicach terenu objętego opracowaniem podlegało przekształceniom i stale pozostaje pod wpływem oddziaływań antropogenicznych (rolnictwo).

Degradacja lokalnego środowiska w granicach opracowania jest związana przede wszystkim z rozwojem osadnictwa i infrastruktury komunikacyjnej, a także z działalnością gospodarczą.

Przekształcenia powierzchni ziemi i środowiska gruntowego

Jednym z najbardziej widocznych przejawów przekształcenia środowiska naturalnego są zmiany w ukształtowaniu powierzchni ziemi oraz przeobrażeniu szaty roślinnej. W granicach opracowania roślinność zdecydowanie odbiega od potencjalnego stanu naturalnego.

Trwałe i praktycznie nieodwracalne przekształcenia powierzchni ziemi mają miejsce przede wszystkim na obszarach zabudowanych oraz w rejonach infrastruktury komunikacyjnej, gdzie powierzchnie biologicznie czynne były niwelowane i zajmowane na rzecz zabudowań oraz powierzchni utwardzonych i szczelnych.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi grunty w Bytomiu są w większości zanieczyszczone substancjami wprowadzonymi przez opady atmosferyczne, spaliny samochodowe oraz przez stosowanie nawozów sztucznych. Ponadto na obszarze Bytomia stwierdzono zanieczyszczenie gleb metalami, wynikające zarówno z rozwoju górnictwa jak i specyficznej budowy geologicznej podłoża. Bez wątplenia o stopniu zanieczyszczenia gleb zadecydowało tutaj górnictwo rud cynkowo-ołowiowych oraz lokalizacja zakładów przetwórstwa tych rud i składowiska odpadów pochodzących z przemysłu cynkowo-ołowiowego.

Przekształcenia biocenozy

Przykładem przeobrażeń szaty roślinnej jest wyraźne ograniczenie obszarów rolniczo czynnych na przestrzeni lat, spowodowane zajmowaniem gruntów na potrzeby osadnictwa.

Działalność gospodarcza na tym terenie powodowała utrzymanie terenów rolnych. Ze względu na jednostajność środowiska przyrodniczego roślinnego w przypadku zaprzestania użytkowania pól uprawnych dochodzić może do spontanicznej sukcesji roślinnej. Na nieużytkach może dochodzić do rozwoju i ekspansji gatunków synantropijnych o szerokiej tolerancji siedliskowej oraz do ubożenia florystycznego zbiorowisk.

W kontekście przekształceń szaty roślinnej należy zwrócić również uwagę także na takie czynniki jak wycinka zieleni w dolinach rzecznych, czy też zjawisko przenikania („ucieczek”) uprawianych gatunków ozdobnych do zbiorowisk naturalnych lub półnaturalnych.

Przeobrażenia szaty roślinnej i siedlisk przyrodniczych pociągnęły za sobą widoczne zmiany w składzie gatunkowym zwierząt. Wraz z rozwojem rolnictwa i osadnictwa pojawiły się gatunki związane z terenami otwartymi oraz siedzibami ludzkimi.

Zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego

Z intensyfikacją zabudowy oraz nasileniem ruchu samochodowego bezpośrednio wiąże się problem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Warunki aerosanitarne na terenie są kształtowane zarówno przez czynniki wewnętrzne (w granicach opracowania) jak i zewnętrzne (poza przedmiotowym terenem). Występująca w granicach terenu objętego opracowaniem zabudowa mieszkaniowa jest źródłem występowania tzw. niskiej emisji nasilającej się w sezonie grzewczym, co znajduje odzwierciedlenie we wzrostach stężeń pyłu zawieszonego PM 10 i benzo(a)pirenu. Problem niskiej emisji związany jest z wykorzystywaniem węgla jako głównego paliwa do produkcji ciepła w gospodarstwach domowych zaopatrywanych z indywidualnych systemów grzewczych.

Oprócz emitorów punktowych wpływ na warunki aerosanitarne mają liniowe źródła emisji zanieczyszczeń jakim są główne ciągi komunikacyjne, generujące do powietrza atmosferycznego zanieczyszczenia w postaci spalin samochodowych.

Warunki aerosanitarne charakteryzują się zmiennością w czasie i przestrzeni.

Zgodnie z aktualnym stanem jakości powietrza w województwie śląskim prezentowanym przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach na terenie Bytomia średnie stężenia substancji w 2015 roku kształtowały się następująco: PM10 – 44 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, PM2,5 – 29 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, C₆H₆ – 2,3 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, NO₂ – 23 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, Pb – 0,04 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Należy więc stwierdzić, że średnie stężenia pyłu zawieszonego przekraczały poziomy dopuszczalne.

Emisja hałasu

Hałas należy do czynników którego bezpośredni wpływ jest ograniczony do czasu jego trwania. Pod tym względem środowisko wykazuje wysoką zdolność do regeneracji. W omawianym terenie do głównych źródeł hałasu należą przede wszystkim główne ciągi komunikacyjne, które oddziałują na tereny przyległe. Mniejsze znaczenie ma tutaj hałas bytowy czy przemysłowy.

Zgodnie z mapą akustyczną dla miasta Bytom w obszarze objętym analizą nie występują ponadnormatywne stany natężenia dźwięku pochodzącego ze źródeł liniowych np. dróg czy linii kolejowych.

Promieniowanie niejonizujące

Promieniowaniem niejonizującym nazywamy takie promieniowanie, którego energia oddziałuje na każde ciało materialne (w tym także na ciało człowieka) nie powodując w nim procesu jonizacji. Związane jest ściśle ze zmianami pola elektromagnetycznego.

Promieniowanie niejonizujące uważa się obecnie za jedno z poważniejszych zanieczyszczeń środowiska. Promieniowanie powstaje przede wszystkim w wyniku działania sieci i urządzeń elektroenergetycznych, instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych oraz innych instalacji elektrycznych. Negatywny wpływ energii elektromagnetycznej przejawia się tak zwanym efektem termicznym, który, w przypadku silnych źródeł, może powodować zmiany biologiczne (np. zmianę właściwości koloidalnych w tkankach).

Źródła niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego oddziałujące na środowisko mogą mieć charakter liniowy lub punktowy. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące występuje w zakresie częstotliwości od 1 Hz do 10¹⁶ Hz. Z punktu widzenia ochrony środowiska istotne znaczenie mają źródła liniowe na przykład linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym wynoszącym 110 kV lub wyższym oraz źródła punktowe - urządzenia emitujące elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące w zakresie częstotliwości 0,1-300 000 MHz, do których należą:

- 1) stacje transformatorowe o napięciu znamionowym powyżej 110 kV,
- 2) urządzenia radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne.

Intensywny rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też powiększanie się liczby i powierzchni obszarów o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone poprzez zapewnienie odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003 r. Nr 192, poz. 1883) określa dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową odrębną wartość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego 50 Hz w wysokości 1kV/m.

Dla pozostałych terenów, na których przebywanie ludności jest dozwolone bez ograniczeń w/w rozporządzenie określa wysokość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz w wysokości 10 kV/m, natomiast składowej magnetycznej w wysokości 60 A/m.

Dla pól elektromagnetycznych w zakresie częstotliwości 300 MHz do 300 GHz (zakres częstotliwości sieci telefonii komórkowej) dopuszczalna wartość składowej elektrycznej wynosi 7 kV/m, natomiast gęstość mocy 0,1 W/m².

W odniesieniu do obszaru planu brak jest źródeł niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego.

Zagrożenia środowiska wodno – gruntowego, wód powierzchniowych i podziemnych

Z punktu widzenia ochrony wód powierzchniowych niekorzystnym zjawiskiem jest naruszanie, bądź wycinka ich naturalnej otuliny biologicznej w postaci zadrzewień, bądź lasów o charakterze łągowym. Roślinność nadrzeczna stabilizuje koryta cieków, podnosi ich zdolność do samooczyszczania, a także pełni funkcje przeciwpowodziowe. Ponadto stanowi siedliska wielu roślin i zwierząt. W tym kontekście za niekorzystne zjawisko należy uznać również regulację cieków wodnych, które na skutek takich zabiegów najczęściej tracą swój naturalny charakter.

Obecne zagrożenia w stosunku do wód powierzchniowych czy podziemnych dotyczą także możliwości migracji zanieczyszczeń atmosferycznych przedostających się do wód lub gruntu wraz z opadami atmosferycznymi.

Teren opracowania jest zlokalizowany poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

5.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu miejscowego planu...

Poprzez brak realizacji ustaleń miejscowego planu... rozumie się sytuację pozostawienia obszaru w dotychczasowym stanie planistycznym. Stan ten jednak nie gwarantuje braku zmian związanych z rozwojem obszarów zabudowy, a niekiedy może sprzyjać ich nieuporządkowanemu (przypadkowemu) rozwojowi w oderwaniu od uwarunkowań środowiskowych.

Generalnie w przypadku braku realizacji ustaleń *planu*... zagrożenia i oddziaływania w stosunku do środowiska będą się utrzymywały, a lokalnie może dochodzić do ich pogłębienia.

Oddziaływania mogą być związane ze stopniowym rozwojem obszarów zabudowy zarówno mieszkaniowej jak i usługowej czy magazynowej. Wraz z postępującą urbanizacją środowisko

przyrodnicze na przedmiotowym terenie pozostaje pod ciągłą presją antropogeniczną. W przypadku braku realizacji planu możliwa będzie sytuacja, w której na przedmiotowym obszarze zabudowa będzie rozwijana w sposób przypadkowy i nieukierunkowany, co może wiązać się między innymi z fragmentacją siedlisk, likwidacją roślinności, degradacją gruntu oraz zmianą warunków krajobrazowych. Przyrost nowych terenów zabudowanych przyczyni się do pogorszenia warunków aerosanitarnych, topoklimatycznych i akustycznych.

W przypadku braku realizacji *planu*... zapewne utrzymana zostanie część obszarów rolnych.

Na otwartych terenach biologicznie czynnych w przypadku braku ich zagospodarowania postępować będzie spontaniczna sukcesja roślinności, w której końcowym stadium są zbiorowiska leśne. Część niezagospodarowanych obszarów zostanie w pierwszej kolejności zdominowana przez gatunki synantropijne.

6. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

6.1. Formy ochrony prawnej

6.1.1. Lasy ochronne

Lasy ochronne to obszary leśne podlegające ochronie ze względu na pełnione funkcje, określone w Ustawie o lasach [1.2.4].

W granicach opracowania nie występują lasy o charakterze ochronnym.

6.1.2. Zasoby wodne

Zasoby wodne podlegają ochronie na mocy ustawy Prawo wodne [1.2.6]. Ustawa reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Ochronie podlegają między innymi wody podziemne i obszary ich zasilania. Ochrona ta polega na zmniejszaniu ryzyka zanieczyszczenia tych wód poprzez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania oraz na utrzymywaniu równowagi zasobów tych wód.

Analizowany obszar znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

W przedstawionym do oceny projekcie planu wprowadzono zapisy służące ochronie wód podziemnych i powierzchniowych. W związku z tym realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do znaczącego pogorszenia się ich stanu.

6.1.3. Ustalenia wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego.

Teren objęty ocenianym projektem wprowadzenia korekty w „Studum...” znajduje się w zasięgu Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) o nazwie „Szarlejka” (kod: PLRW20007212669).

W odniesieniu do Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd) – zgodnie z podziałem kraju na 172 obszary przedmiotowy teren znajduje się w JCWPd nr 111 (PLGW2000111).

Przez teren opracowania nie przepływają cieki istotne z punktu widzenia możliwości osiągnięcia dobrego stanu JCWP.

Zasadniczo oceniany projekt planu wprowadza rozwiązania służące ochronie wód. W związku z tym realizacja zamierzeń planu przy zachowaniu wprowadzanych ustaleń nie powinna stwarzać zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych w/w jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

6.1.4. Złoże kopalin

Udokumentowane złoże kopalin w podłożu podlegają ochronie na mocy ustawy Prawo Geologiczne i Górnicze [1.2.7].

W granicach terenu opracowania zalega złoża węgla kamiennego „Centrum”, którego eksploatacja została zaniechana w związku z wygaśnięciem koncesji na skutek wypowiedzenia umowy ustanowienia użytkowania górniczego. Cały obszar planu położony jest również w granicach nowo udokumentowanego złoża węgla kamiennego „Centrum I” (Decyzja Ministra Środowiska nr DGK-VIII.4741.4.2018.AJ z dnia 2 lipca 2018 r.).

Przedstawiony do oceny plan uwzględnia obecność złoża węgla kamiennego „Centrum” i „Centrum I”.

Aktualnie teren opracowania jest zlokalizowany poza istniejącymi terenami i obszarami górnicznymi.

W przeszłości w granicach opracowania była prowadzona eksploatacja węgla kamiennego.

6.1.5. Klimat akustyczny

Klimat akustyczny podlega ochronie na mocy rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu [1.2.8].

W ramach ustaleń projektu *planu* przewiduje się wprowadzenie jednej jednostki urbanistycznej, która zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem będzie podlegała ochronie akustycznej. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku dla projektowanego obszarów została przedstawiona w poniższej tabeli.

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. 2014 poz.112)),

L.p.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	L_{DWN}^* przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N^{**} przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	64	59	50	40

W ocenianym projekcie planu w zakresie ochrony przed **hałasem**:

1. wskazuje się teren, należący do obszarów, dla których określono dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:

- b) teren oznaczony symbolem **1MN**, na którym obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną,

6.1.6. Grunty rolne i leśne

Grunty rolne i leśne podlegają ochronie z mocy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych [1.2.5].

Zgodnie z art. 10a w/w ustawy ograniczeń przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze nie stosuje się dla gruntów rolnych stanowiących użytki rolne położonych w granicach administracyjnych miast.

W granicach obszaru niniejszego opracowania nie występują grunty leśne a jedynie w południowo-wschodniej części terenu niewielki obszar gęsto zadrzewiony. Zgodnie z mapą ewidencyjną analizowany obszar to teren rolniczy klasy RIIIB.

6.1.7. Walory krajobrazowe

Walory krajobrazowe podlegają ochronie na mocy ustawy o ochronie przyrody [1.2.3]

Walory krajobrazowe, rozumiane jako wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związanych z nim elementów przyrodniczych, ukształtowane przez siły przyrody lub w wyniku działalności człowieka, podlegają ochronie bez względu na to, czy są objęte szczególnymi formami ochrony.

W granicy projektowanej zmiany dominuje krajobraz kulturowy, który poza obszarami zabudowanymi ma głównie charakter rolniczy. Zwarty zadrzewiony obszar występuje głównie w części południowo-wschodniej.

Krajobraz obejmujący obszary zabudowane występuje przede wszystkim w południowo-zachodniej części terenu, gdzie przeważają budynki o charakterze usługowo-magazynowym.

Zasadniczo zapisy planu przewidują rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej kosztem obszarów biologicznie czynnych, przy zachowaniu istniejącego zagospodarowania i stosunkowo znacznych terenów zieleni w postaci min. 40 % powierzchni.

Choć realizacja nowych obszarów zabudowy będzie związana z powstawaniem zmian w lokalnym krajobrazie to jednak, mając na uwadze skalę przewidywanych zmian, należy stwierdzić, że ich realizacja nie będzie miała znacząco negatywnego wpływu na warunki krajobrazowe, a ogólny charakter terenu w kontekście wartości estetycznych zostanie zachowany.

6.1.8. Flora i fauna

Flora i fauna podlega ochronie na mocy Ustawy Prawo ochrony środowiska [1.2.2] oraz Ustawy o ochronie przyrody [1.2.3].

Zgodnie z Prawem Ochrony Środowiska ochrona zwierząt oraz roślin polega na:

- 1) zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej,
- 2) tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełniania przez zwierzęta i roślinność funkcji biologicznej w środowisku,
- 3) zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpływać na zasoby oraz stan zwierząt oraz roślin,
- 4) zapobieganiu zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody.

W myśl Ustawy o Ochronie Przyrody ochrona gatunkowa obejmuje okazy gatunków oraz siedliska i ostoje roślin, zwierząt i grzybów. Ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących na terenie kraju lub innych państw członkowskich Unii Europejskiej rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na

podstawie przepisów umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk i ostoi, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

W stosunku do rodzimych dziko występujących roślin objętych ochroną gatunkową (ściśłą lub częściową) obowiązują zakazy:

- 1) zrywania, niszczenia i uszkodzania;
- 2) niszczenia ich siedlisk i ostoi;
- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, stosowania środków chemicznych, niszczenia ściółki leśnej i gleby w ostojach;
- 4) pozyskiwania, zbioru, przetrzymywania, posiadania, preparowania i przetwarzania okazów gatunków;
- 5) zbywania, nabywania, oferowania do sprzedaży, wymiany i darowizny okazów gatunków;
- 6) wwożenia z zagranicy i wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków.

W stosunku do zwierząt należących do gatunków dziko występujących objętych ochroną ściśłą lub częściową wprowadza się m.in. następujące zakazy:

- 1) umyślnego zabijania;
- 2) umyślnego okaleczania i chwytania;
- 3) transportu, pozyskiwania, przetrzymywania, a także posiadania żywych zwierząt;
- 4) zbierania, przetrzymywania i posiadania okazów gatunków;
- 5) umyślnego niszczenia ich jaj, postaci młodocianych i form rozwojowych;
- 6) niszczenia ich siedlisk i ostoi;
- 7) niszczenia ich gniazd;
- 8) niszczenia ich mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk i innych schronień;
- 9) wybierania, posiadania i przechowywania ich jaj;
- 10) wyrabiania, posiadania i przechowywania wydmuszek;
- 11) preparowania okazów gatunków;
- 12) zbywania, oferowania do sprzedaży, wymiany i darowizny okazów gatunków;
- 13) wwożenia z zagranicy i wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków;
- 14) umyślnego płoszenia i niepokojenia;
- 15) przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca;
- 16) przemieszczania urodzonych i hodowanych w niewoli do stanowisk naturalnych.

Ochronie, polegającej na zapobieganiu niszczeniu i dewastacji, podlegają także **tereny zieleni urządzonej, drzewa i krzewy** oraz ich zbiorowiska niebędące lasem. W Ustawie o Ochronie Przyrody nakazano zwrócić szczególną uwagę na roboty ziemne oraz inne roboty związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w pobliżu drzew lub krzewów albo ich zespołów. Prace te mogą być wykonywane wyłącznie w sposób nie szkodzący drzewom lub krzewom. W okresie zimowym na ulicach, placach oraz drogach publicznych środki chemiczne mogą być stosowane tylko w sposób nie szkodzący terenom zieleni oraz zadrzewieniom.

Przedstawiony do oceny projekt planu przewiduje przede wszystkim rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej kosztem obszarów biologicznie czynnych, pośród których dominują otwarte użytki rolne. Jedynie lokalnie pod zabudowę zostały przeznaczone tereny obecnie zadrzewione, bądź zakrzewione. Nie mniej w ramach ustaleń planu zakłada się zachowanie 40% powierzchni biologicznie czynnej w granicach opracowania.

Z uwagi na lokalizację obszaru planu i uwarunkowania przyrodnicze aktualnie tereny biologicznie czynne, w postaci użytków rolnych czy zadrzewień są potencjalnym miejscem występowania gatunków chronionych związanych z tego typu siedliskami. W konsekwencji realizacja wybranych ustaleń planu będzie związana z zajęciem zbiorowisk roślinnych oraz siedlisk faunistycznych, w tym także siedlisk chronionych gatunków zwierząt.

Nie mniej należy stwierdzić, że ze względu na skalę planowanych zmian przeznaczeń terenów w odniesieniu do całkowitej powierzchni zachowywanych siedlisk (oraz siedlisk na terenach otaczających) realizacja ustaleń ocenianego projektu nie będzie stanowiła zagrożenia (źródła znaczącego oddziaływania) dla ogólnego stanu populacji przedmiotowych gatunków, choć lokalnie mogą zostać zajęte ich siedliska na powierzchni.

Aktualnie trudno jest jednoznacznie określić, które z gatunków z chwilą realizacji zapisów planu będą podlegały presji. W przypadku wprowadzanej zabudowy i w trakcie jej realizacji gatunki zwierząt podlegających ochronie np. ptaki zostaną wyparte na tereny przyległe. Należy jednak podkreślić, że wprowadzanie nowych form zagospodarowania będzie przebiegało stopniowo, dlatego też nie przewiduje się, aby doszło do gwałtownego przekształcenia wszystkich siedlisk, gdzie przewiduje się zmianę przeznaczenia. Dlatego wprowadzenie terenów zabudowy na obszary biologicznie czynne, przy pozostawieniu wielu powierzchni niezabudowanych w granicach ocenianego planu nie wpłynie negatywnie na zachowanie siedlisk i miejsc żerowania oraz możliwość swobodnej migracji dla awifauny i chiropterofauny.

6.1.9. Obszary chronione i korytarze ekologiczne

Obszary chronione

W granicach projektowanej zmiany oraz w jego bez pośrednim sąsiedztwie nie występują żadne obszary formy ochrony, ani żadne obiekty objęte ochroną pomnikową w myśl Ustawy o Ochronie Przyrody. Najbliższe obszarowe formy ochrony przyrody zostały wymienione w tabeli poniżej.

Tabela 2 Obszary podlegające ochronie w okolicy terenu podlegającego ocenie

Nazwa obszarowej formy ochrony	Odległość od terenu zmian [km]
Rezerваты	
Segiet - otulina	5.94
Segiet	6.05
Obszary chronionego krajobrazu	
Przelajka	9.92
Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe	
Żabie Doły	3.73
Miechowicka Ostoja Leśna	4.74
Suchogórski Labirynt Skalny	5.45
Doły Piekarskie	5.72
Park w Reptach i dolina rzeki Dramy	9.53
Natura 2000 Specjalne obszary ochrony siedlisk	
Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003	4.49
Stanowiska dokumentacyjne	
Błachówka	6.10
Użytek ekologiczny	
Księża Góra	3.88
Lasek Chropaczowski	4.84
Staw Foryśka	6.16
Michałkowicka Kępa	7.49
Staw pod Chorzowem	7.62
Las na Górze Hugona	9.07
Brynicka terasa	9.13
Bažantarnia	9.23

Korytarze ekologiczne

Aktualnie występujące w granicach opracowania tereny biologicznie czynne, zwłaszcza fragmenty obszarów zadrzewionych zachowują ciągłość strukturalną i funkcjonalną z terenami leśnymi rozciągającymi się na południe od granic opracowania.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi przez teren opracowania nie przebiegają główne, wyznaczone na terenie województwa śląskiego, korytarze migracyjne. Jednakże usytuowanie terenu umożliwi migrację zarówno ssaków kopytnych jak i awifauny.

Najbliższe obszary korytarzowe to przebiegający w odległości ok. 5,0 km na północ od granic opracowania ponadregionalny ekologiczny korytarz migracji ptaków „Lasy Lublinieckie” oraz korytarz ekologiczny spójności obszarów chronionych „Brynica” o statusie regionalnym znajdujący się w kierunku południowo-wschodnim w odległości 6.0km.

6.1.10. Obszary cenne przyrodniczo, a nie objęte ochroną

Poza terenami już zagospodarowanymi, powierzchnię terenu zajmują aktualnie powierzchnie biologicznie czynne o charakterze użytków rolnych i zadrzewień. Z tego względu w granicach opracowania nie występują obszary szczególnie cenne pod względem przyrodniczym.

Przedmiotowy teren leży również poza zasięgiem istotnych (znaczących) korytarzy ekologicznych wyznaczonych na terenie kraju czy województwa śląskiego.

6.1.11. Obiekty dziedzictwa kulturowego i zabytki

Na obszarze objętym planem nie występują przesłanki dla określenia zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektu planu.

Podstawowe cele ochrony środowiska zostały uwzględnione w następujących dokumentach krajowych:

1. Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju (ogłoszona w Monitorze Polskim Nr 26, poz. 432),
2. „Zaktualizowana koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju” z 2005 r.
3. Polska 2025 - Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju (Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, 2000 r),
4. Dokument Rządowy Polityka ekologiczna państwa na lata 2009 - 2012 z perspektywą do roku 2016 (Warszawa, 2008 r.),
5. Dokument Rządowy II Polityka ekologiczna państwa (2000 r.)

oraz międzynarodowych, ratyfikowanych przez stronę Polską, których ustalenia w znaczącej części zawarte są w w/w dokumentach oraz przepisach prawnych.

Główne cele zawarte w tych dokumentach to:

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju:

- przyjęcie nadrzędnej zasady zrównoważonego rozwoju,
- eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonizowanie z zagospodarowaniem,
- ochrona zasobów wodnych poprzez prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach, polegającej m.in. na wprowadzeniu szczególnych zasad ochrony środowiska w obszarach alimentacji wód podziemnych, zachowanie nieuregulowanych rzek, których funkcje przyrodnicze nie uległy dewastacji,
- ochrona dolin rzecznych reprezentujących bogactwo przyrody oraz spełniających funkcje korytarzy ekologicznych, oczek wodnych i terenów wodno-błotnych,
- tworzenie warunków dla ochrony i rozwoju terenów zielonych wewnątrz i wokół miast oraz zagospodarowanych terenów rekreacyjnych,

- zahamowanie procesów degradacji oraz przywrócenie wartości środowiska przyrodniczego na obszarach o szczególnym jego zniszczeniu lub zubożeniu przez urbanizację, melioracje osuszające oraz regulacje rzek,
- określenie obszarów wymagających ograniczenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej:
 - określenie złóż surowców mineralnych, których eksploatacja nie może być uruchomiona, jeżeli może naruszać inne zasoby przyrody, istotne części lub całość systemu ekologicznego,
 - uwzględnienie ekologicznych podstaw polityki przestrzennej w stosunku do transportu poprzez wskazanie obszarów do preferencji prośrodowiskowego transportu i nasycenie odpowiednim transportem obszarów o szczególnych walorach społecznych, realizacji na przebiegu korytarzy ekologicznych przepustów drogowych umożliwiających migrację fauny, odpowiednie trasowanie autostrad z ominięciem obszarów o cennych walorach przyrodniczych,
 - stopniowe rozszerzanie i utrwalanie dobrej kondycji ekologicznej obszarów o walorach przyrodniczych objętych ochroną prawną,
 - powszechne i wzajemnie uzależnione uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz programach przedsięwzięć publicznych o znaczeniu ponadlokalnym,
 - promowanie ekologicznych kierunków i form w wybranych dziedzinach i obszarach (ekoturystyka, ekoroślnictwo, ekosadownictwo),
 - zlikwidowanie zagrożenia ekologicznego w obszarach o przekroczonych normach zanieczyszczeń,
 - ochrona różnorodności biologicznej obszarów niezdegradowanych, które stanowią główny potencjał przyrodniczy kraju,
 - ustanowienie obowiązkowej komasacji gruntów realizowanej w oparciu o pomoc państwa, podporządkowanej działalności przeciwozyjnej na najlepszych glebach oraz najbardziej podatnych na erozję wodną lub podjęcie innych skutecznych środków gwarantujących odpowiednie ich zabezpieczenie przed erozją,
 - zahamowanie rozpraszania zabudowy, zwłaszcza na tereny o wysokich walorach krajobrazowych,
 - ochrona jako „dziedzictwa ludzkości” zanikających krajobrazów (mozaiki ekosystemów leśnych, łąkowych, polnych oraz związanych z osadnictwem),
 - priorytetowe traktowanie tworzenia korytarzy ekologicznych w trakcie realizacji programów zwiększania lesistości,
 - ochrona i wykorzystanie rodzimej różnorodności biologicznej w programach rekultywacji obszarów zdegradowanych działalnością gospodarczą.

Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju:

Głównym jej celem jest stworzenie warunków dla stymulowania rozwoju, sprzyjających sukcesywnemu eliminowaniu procesów i działań gospodarczych szkodliwych dla środowiska i zdrowia

ludzi, promowaniu sposobów gospodarowania przyjaznych dla środowiska oraz przywracaniu równowagi na obszarach dewastacji i degradacji przyrodniczej. Głównym założeniem rozwojowym strategii jest utrzymanie wzrostu gospodarczego w powiązaniu ze zdecydowanym wzrostem efektywności wykorzystania surowców, paliw oraz zasobów przyrody a także zapewnieniem bezpieczeństwa ekologicznego kraju. Ponadto strategia zaleca:

- uwzględniać w planach zagospodarowania przestrzennego elementów ochrony środowiska, ochrony różnorodności biologicznej i pomników natury,
- pomoc państwa dla działalności proekologicznej, rekultywacji terenów i zasobów skażonych, dla czynnej ochrony środowiska i różnorodności biologicznej,
- przestrzeganie prawa ekologicznego krajowego i międzynarodowego przez wszystkie podmioty,
- zapewnienie równego dostępu do środowiska i jego zasobów,
- zapewnienie konkurencyjności wykorzystania zasobów odnawialnych i recyklingu surowców,
- zapewnienie swobodnego transferu technologicznego i inwestycji proekologicznych,
- uwzględnienie zagadnień środowiskowych w opracowywanych politykach i programach sektorowych szczebla krajowego i regionalnego.

Polityka ekologiczna państwa na lata 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016 określa cele średniookresowe do 2016 r. m.in. dla:

- ochrony przyrody,
- ochrony i zrównoważonego rozwoju lasów,
- racjonalnego gospodarowania zasobami wodnymi,
- ochrony powierzchni ziemi,
- gospodarowaniem zasobami geologicznymi,
- jakości powietrza, ochrony wód, gospodarki odpadami, substancji chemicznych w środowisku, oddziaływania hałasu i pól elektromagnetycznych.

Polityka ekologiczna państwa

Jest podstawą do podejmowania działań na szczeblu lokalnym. Jej główne cele to m. in.:

- zapobieganie powstawaniu odpadów, odzyskiwanie surowców i ponowne wykorzystywanie odpadów oraz bezpieczne dla środowiska końcowe unieszkodliwianie odpadów,
- likwidację zanieczyszczeń u źródła, ograniczenie emisji pyłowej, gazowej i gazów cieplarnianych do wielkości wynikających z przepisów i zobowiązań międzynarodowych oraz wprowadzanie norm emisyjnych i produktowych w gospodarce,
- racjonalizację i modernizację gospodarki energetycznej,
- zmniejszenie uciążliwości transportu, w szczególności drogowego na terenach zamieszkania.

Wymienione powyżej cele znalazły generalnie odzwierciedlenie w ocenianym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ulicy Cegielnianej w Bytomiu.

8. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (tzw. SPA 2020) stanowi element szerszego projektu badawczego o nazwie KLIMADA, którego prowadzenie zakłada się do roku 2070.

We wskazanym dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030, które wykazały, że w tym okresie największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe (nawalne deszcze, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp.), będące pochodnymi zmian klimatycznych. Zjawiska te będą występować z coraz większą częstotliwością i natężeniem oraz będą dotyczyć coraz większych obszarów kraju.

Wśród najbardziej wrażliwych sektorów i obszarów dla których określono cele i kierunki działań adaptacyjnych znalazły się: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna i obszary prawnie chronione, zdrowie, energetyka, budownictwo, transport, obszary górskie, strefy wybrzeża, gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane.

Głównym celem SPA 2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cele szczegółowe oraz powiązane z nimi kierunki działań zostały określone następująco:

Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska

Kierunki działań:

- 1.1 – dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu
- 1.2 – adaptacja strefy przybrzeżnej do zmian klimatu
- 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu
- 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu
- 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie
- 1.6 – zapewnienie funkcjonowania skutecznego systemu ochrony zdrowia w warunkach zmian klimatu

Cel 2. Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich

Kierunki działań:

- 2.1 – stworzenie lokalnych systemów monitorowania i ostrzegania przed zagrożeniami
- 2.2 – organizacyjne i techniczne dostosowanie działalności rolniczej i rybackiej do zmian klimatu

Cel 3. Rozwój transportu w warunkach zmian klimatu

Kierunki działań:

- 3.1 – wypracowywanie standardów konstrukcyjnych uwzględniających zmiany klimatu
- 3.2 – zarządzanie szlakami komunikacyjnymi w warunkach zmian klimatu

Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu

Kierunki działań:

- 4.1 – monitoring stanu środowiska i systemy wczesnego ostrzegania i reagowania w kontekście zmian klimatu (miasta i obszary wiejskie)
- 4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu

Cel 5. Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

- 5.1 – promowanie innowacji na poziomie działań organizacyjnych i zarządczych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu
- 5.2 – budowa systemu wsparcia polskich innowacyjnych technologii sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Cel 6. Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

- 6.1 – zwiększenie świadomości odnośnie do ryzyk związanych ze zjawiskami ekstremalnymi i metodami ograniczania ich wpływu
- 6.2 – ochrona grup szczególnie narażonych przed skutkami niekorzystnych zjawisk klimatycznych.

W świetle powyższych wskazań, mając na uwadze charakter oraz zakres (szczegółowość) ocenianego dokumentu planistycznego, a także charakter (uwarunkowania środowiskowe) i sposób zagospodarowania przedmiotowego terenu należy stwierdzić, że miejscowy plan jest związany przede wszystkim z sektorami jakimi są: gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane, a w mniejszym stopniu również z sektorami obejmującymi budownictwo i infrastrukturę i inne.

W granicach planu nie występują tereny osuwisk oraz tereny szczególnego zagrożenia powodzią.

Realizacja ustaleń planu przewidujących przede wszystkim lokalny i stosunkowo niewielki rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nie przyczyni się do powstania, czy też znaczącego pogłębienia zjawiska miejskiej wyspy ciepła.

Ogólnie rzecz ujmując ustalenia miejscowego planu wpisują się przede wszystkim w realizację następujących kierunków działań określonych SPA 2020: 1.3, 1.4 w zakresie celu nr 1.

Do ustaleń planu realizujących założenia powyższych celów i kierunków należą między innymi:

- nakaz zapobiegania powstawania emisji i ograniczania wprowadzanych do powietrza substancji zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (kierunek 1.3),
- dopuszczenie indywidualnych systemów grzewczych, w tym wykorzystujących odnawialne źródła energii (kierunek 1.3),
- wprowadzenie dla terenów zabudowy wskaźnika określającego minimalny procent terenów biologicznie czynnych (kierunek 1.4).

Wskazane powyżej zapisy sprzyjają również innym kierunkom działań służącym adaptacji do zmian klimatu. Ponadto omawianym celom i kierunkom sprzyjają także wybrane ustalenia planu przedstawione w rozdziale 13.

9. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym bezpośrednie, wtórne i skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko.

Na terenie objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują obszarowe formy ochrony przyrody ustanowione na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r.

Z uwagi na odległości od obszarów chronionych oraz jedynie miejscowy (lokalny) zasięg oddziaływań związanych z realizacją zamierzeń planistycznych można stwierdzić, że ustalenia planu nie będą miały istotnego wpływu na wspomniane wyżej obszary chronione.

9.1 Oddziaływania rozwiązań planu na środowisko: bezpośrednie i pośrednie, średnio i długo terminowe, stałe i chwilowe, wtórne i skumulowane

Oceniany projekt *planu* przewiduje przede wszystkim lokalny rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z towarzyszącą infrastrukturą kosztem powierzchni biologicznie czynnych (głównie terenów rolnych, a także terenów zadrzewionych).

Każda zmiana zainwestowania terenu związana jest z mniejszym, bądź większym oddziaływaniem na środowisko, a stopień oddziaływania będzie uzależniony od intensywności i charakteru zainwestowania.

Aktualnie na obszarach już zainwestowanych oraz w ich sąsiedztwie występuje stałe oddziaływanie na środowisko związane między innymi z emisją zanieczyszczeń atmosferycznych (ze źródeł komunikacyjnych i tzw. „niska emisja”), powstawaniem odpadów i ścieków oraz dokonany, nieodwracalny przekształceniem powierzchni terenu. Na terenach już zagospodarowanych realizacja ustaleń *planu* będzie więc związana głównie z utrzymaniem, bądź pogłębieniem się oddziaływań już tu występujących.

W przypadku realizacji nowej zabudowy, czy też elementów infrastruktury oddziaływanie krótkotrwałe na etapie budowy polegać będzie między innymi na emisji hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza (których źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane). Oddziaływania te będą miały charakter chwilowy, ograniczony do czasu realizacji poszczególnych inwestycji.

Oddziaływanie trwałe będzie polegało przede wszystkim na przekształceniu powierzchni ziemi spowodowanym na przykład pracami niwelacyjnymi oraz zajęciem terenu przez obiekty kubaturowe czy powierzchnie uszczelnione. Wprowadzanie pozaprzrodniczych form zagospodarowania będzie związane z zajęciem powierzchni biologicznie czynnych i usunięciem porastającej je roślinności. Realizacja ustaleń planu będzie lokalnie związana z koniecznością wycinki zieleni wysokiej (drzew i krzewów). Wraz z zajęciem terenów biologicznie czynnych trwale przekształcone zostaną siedliska faunistyczne (ograniczona zostanie ich powierzchnia), a potencjalnie zamieszkująca je fauna kręgowców zostanie z nich wyparta na tereny sąsiednie.

Dogęszczanie istniejącej zabudowy oraz realizacja nowych obszarów zabudowy kosztem powierzchni biologicznie czynnych przyczyni się do lokalnych zmian uwarunkowań krajobrazowych i topoklimatycznych. Wzrost powierzchni terenów zabudowy przyczyni się również do wzrostu emisji zanieczyszczeń atmosferycznych do powietrza (nasilenie tzw. „niskiej emisji”), które mogą stamtąd być wywiewane na tereny przyległe.

Tabela 2 Charakterystyka typów oddziaływań

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi przy tworzeniu nowych obiektów kubaturowych - pylenie z powierzchni odkrytych miejsc składowych materiałów sypkich i obiektów w budowie - zanieczyszczenie powietrza spalinami pochodzącymi z maszyn pracujących na budowach - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i wycinka zieleni wysokiej (drzew i krzewów) 	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost ilości odprowadzanych ścieków opadowych z powierzchni szczelnych - wzrost ilości wytwarzanych odpadów - wzrost emisji hałasu bytowego - przekształcenie powierzchni ziemi w ramach prowadzenia niwelacji pod nowe obiekty budowlane i towarzyszące im zagospodarowanie
pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują, brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> - generowanie ruchu pojazdów na terenach nowo zainwestowanych
wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują, brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> - dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej zabudowy
skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - krótkotrwała kumulacja hałasu pochodzącego z prac budowlanych oraz hałasu komunikacyjnego 	<ul style="list-style-type: none"> - zmiana jakości powietrza w wyniku nakładania się emisji z poszczególnych emitorów - kumulacja hałasu komunikacyjnego oraz bytowego
krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych 	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują, brak znaczących oddziaływań
długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej 	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany morfologii terenu (lokalnych warunków krajobrazowych) związane z powstawaniem nowych zabudowań - dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej zabudowy - emisja hałasu komunikacyjnego - lokalna fragmentacja siedlisk - lokalna zmiana uwarunkowań topoklimatycznych
stałe	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany ukształtowania powierzchni terenu - zmiana lokalnych warunków krajobrazowych 	<ul style="list-style-type: none"> - lokalne zmiany mikroklimatu - zmiany morfologii terenu związane z powstaniem nowych obiektów budowlanych - zwiększenie powierzchni terenów utwardzonych
chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> - hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych 	<ul style="list-style-type: none"> - zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego

Opisane wyżej oddziaływania związane z realizacją planu będą się w mniejszym lub większym stopniu kumulować w środowisku. Nakładanie się wpływów pochodzących z poszczególnych terenów spowoduje wzrost tego oddziaływania. Kumulacji podlegać będzie przede wszystkim hałas, a także emitowane zanieczyszczenia atmosferyczne. Kumulacja ta może mieć miejsce w granicach jednostek stanowiących źródło oddziaływań bądź na terenach przyległych. O efekcie kumulacji w skali lokalnej można mówić również w przypadku zajmowania powierzchni biologicznie czynnych. Nie przewiduje się jednak, aby potencjalna kumulacja miała znacząco negatywny wpływ na stan środowiska.

Opisane wyżej wpływy zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji będą ograniczane zapisami planu, a także przepisami zawartymi w obowiązującym ustawodawstwie dotyczącymi między innymi dopuszczalnych poziomów hałasu i sposobu ograniczenia jego wpływu, a także gospodarki odpadami i gospodarki wodno-ściekowej.

Uwzględniając skalę i charakter zmian ogólnych kierunków zagospodarowania przewidzianych w planie, generalnie można stwierdzić, iż realizacja miejscowego planu przy zachowaniu ograniczeń wpływu na środowisko wynikających z jego ustaleń oraz przepisów odrębnych nie spowoduje poważnych zagrożeń dla środowiska.

10. Stan środowiska na obszarach objętych znaczącym oddziaływaniem

W wielu częściach przedmiotowego terenu, zwłaszcza w obszarach zabudowanych środowisko uległo znacznym przekształceniom i utraciło swoje pierwotne walory przyrodnicze. W granicach opracowania na terenach biologicznie czynnych znaczny udział mają tereny wykorzystywane rolniczo czy obszary zadrzewione.

W odniesieniu do istniejącego zagospodarowania plan przewiduje przede wszystkim rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej kosztem terenów użytkowanych rolniczo, bądź miejscami również zadrzewionych. W sposób szczegółowy stan środowiska na przedmiotowym terenie został przedstawiony w rozdziale 5.

Plan wprowadza zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko – z wyłączeniem przedsięwzięć związanych z realizacją i remontami dróg publicznych, infrastruktury technicznej, czy inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a także podziemnego wydobycia kopalin.

Ponadto wprowadza również zakaz realizacji przedsięwzięć stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności przedsięwzięć mogących spowodować ryzyko wystąpienia poważnych awarii.

11. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Przedmiotowy teren zlokalizowany jest w odległości ponad 50 km od południowej granicy Państwa. Oddziaływania związane z realizacją ocenianego projektu *planu* będą generalnie związane z lokalną niwelacją terenu, przekształceniem szaty roślinnej i siedlisk faunistycznych, powstawaniem ścieków i odpadów oraz emisją zanieczyszczeń do powietrza i hałasu do środowiska. Wpływy tego typu, ograniczane dodatkowo zapisami w planie oraz zapisami obowiązującego ustawodawstwa będą miały generalnie charakter lokalny. Z tego względu realizacja projektowanych ustaleń nie będzie powodowała transgranicznego oddziaływania na środowisko.

12. Obszary problemowe

Główne oddziaływania na środowisko wynikające z realizacji ocenianego projektu planu zagospodarowania będą związane przede wszystkim z rozwojem obszarów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz towarzyszącej infrastruktury (technicznej i komunikacyjnej).

W przypadku wprowadzania terenów zabudowy na obszarach biologicznie czynnych, często problemem jest znalezienie równowagi pomiędzy presją zabudowywania kolejnych obszarów atrakcyjnych ze względu na swoją lokalizację, a zachowaniem jak najkorzystniejszego stanu środowiska oraz utrzymania pełnej funkcji struktur przyrodniczych (ekologicznych).

W ocenianym projekcie planu pod tereny zabudowy przeznaczono przede wszystkim tereny użytkowane rolniczo (pola uprawne), a w mniejszym stopniu obszary zadrzewione.

W planie dla wprowadzanej formy zagospodarowania wprowadzono zapisy ograniczające emisję zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego i hałasu do środowiska. Wprowadzono również szczegółowe zapisy określające rozwiązania w zakresie gospodarki wodno – ściekowej oraz w zakresie gospodarowania odpadami. Wszystkie te rozwiązania oraz ich zgodność z aktami prawnymi i ustaleniami dodatkowymi funkcjonującymi w mieście zostały szczegółowo opisane we wcześniejszej części prognozy.

Dodatkowo w planie wprowadzono zapis nakazujący utrzymanie minimalnego odsetka powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 40% w celu polepszenia komfortu życia mieszkańców oraz ogólnego wizerunku obszaru.

13. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W planie zagospodarowania przestrzennego wprowadzone zostały zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych wpływów na środowisko bądź ludzi odnoszące się do określonych przeznaczeń terenu.

Sposób, w jaki w planie (poza przepisami odrębnymi) realizowane są zapisy z zakresu ochrony poszczególnych elementów środowiska został opisany poniżej:

Ochrona powietrza atmosferycznego

W projekcie *planu* w zakresie ochrony powietrza ustala się:

- 1) nakaz zapobiegania powstawania emisji i ograniczania wprowadzanych do powietrza substancji zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- 2) dopuszczenie indywidualnych systemów grzewczych, w tym wykorzystujących odnawialne źródła energii

Ochrona środowiska gruntowo – wodnego

W zakresie ochrony wód w ocenianym projekcie ustala się:

- 1) zakaz realizacji inwestycji mogących prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych i wód powierzchniowych;

W zakresie ochrony powierzchni ziemi ustala się:

- 1) nakaz ochrony gleby przed degradacją lub zanieczyszczeniem,
- 2) nakaz zagospodarowania zielenią urządzoną powierzchni niezabudowanych lub nieutwardzonych,

Ponadto w zakresie **postępowania z odpadami** ustala się:

- 1) nakaz realizacji miejsc do zbierania odpadów komunalnych przy zastosowaniu osłon oraz zabezpieczeń przed infiltracją wód opadowych;

Ochrona przed nadmiernym hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym

W zakresie ochrony przed hałasem w projekcie planu wprowadzono następujące ustalenia:

- 1) wskazuje się tereny, należące do poszczególnych rodzajów terenów, dla których określono dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:
 - a) teren oznaczony symbolem **1MN**, na którym obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną,

W zakresie ochrony przed **promieniowaniem elektromagnetycznym** ustala się, że poziom pól elektromagnetycznych w środowisku nie może przekraczać dopuszczalnych wartości określonych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, przy czym dla wszystkich terenów na

obszarze objętym planem obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową.

14. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w planie

Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest w znacznej części niezagospodarowany.

Oceniany projekt *planu* przewiduje głównie rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z towarzyszącą infrastrukturą kosztem powierzchni biologicznie czynnych.

W projekcie wprowadzono również zapisy ograniczające wpływ na poszczególne komponenty środowiska.

Z uwagi na przewidywany, lokalny rozwój terenów zabudowy przy ewentualnej realizacji nowych obiektów należałoby uwzględnić stosowne rozwiązania z zakresu profilaktyki odwodnieniowej, tak, aby nie dopuścić do zanieczyszczenia zbiornika po wschodniej stronie, tj. zbiornik, do którego grawitacyjnie będą dopływać wody powierzchniowe.

15. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulicy Cegielnianej w Bytomiu.

Teren będący przedmiotem opracowania położony jest w południowej części Polski na obszarze województwa śląskiego w miejscowości Bytom. Obszar zajmuje powierzchnię około 3,27ha (0,03km²). Analizowany obszar prawie w całości jest wykorzystywany na cele rolnicze. Nadto w obszarze opracowania występują zadrzewienia, a w jego południowo-zachodnim fragmencie zabudowania o charakterze usługowym.

Omawiany obszar ograniczony jest:

- od południa na całej długości zabudowaniami mieszkalnymi przylegającymi do ulicy Odrzańskiej,
- od północy graniczy terenami ogródków działkowych należących do R.O.D Zacisze,
- od zachodu na całej długości ulicą Cegielnianą,
- -od wschodu z terenami zielonymi niewykorzystywanymi gospodarczo, w tym też zbiornikiem wodnym.

Ważniejsze elementy infrastruktury mogące mieć wpływ na funkcjonowanie obszaru gdzie przewiduje się zmianę przeznaczenia to :

- zlokalizowany w odległości 1km w kierunku południowo zachodnim stadion piłkarski Ośrodka Sportu i Rekreacji,
- przebiegająca w odległości 1,2 km w kierunku na północ autostrada A1. I i DK88 (Aleja Jana Nowaka Jeziorańskiego).

Oceniany projekt planu wprowadza w całości takie przeznaczenia terenu, które nawiązują do istniejących już w sąsiedztwie form zagospodarowania. W stosunku do stanu istniejącego oceniany projekt planu przewiduje wprowadzenie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej kosztem obszarów biologicznie czynnych.

W czasie sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko stosuje się różnorodne metody analityczne i waloryzacyjne. Aktualnie brak jest znormalizowanego nazewnictwa w tym zakresie. W niniejszym opracowaniu posłużono się między innymi następującymi metodami:

W zakresie opisu stanu środowiska posłużono się metodami analitycznymi.

W zakresie prognozowania wielkości oddziaływania na środowisko na etapie realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zastosowano prognozowanie przez analogie, biorąc pod uwagę analizy i badania obszarów o podobnym zagospodarowaniu terenu, charakterze i funkcjach.

Jakość poszczególnych elementów środowiska takich jak powietrze, wody powierzchniowe, czy wody podziemne na terenie województwa śląskiego, jak również na przedmiotowym terenie podlega monitoringowi prowadzonemu m.in. przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Katowicach.

W ocenianym projekcie *planu* wprowadzono zapisy dotyczące zasad ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego w postaci ustaleń, nakazów i zakazów ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

W związku z powyższym za wystarczający uznaje się generalnie wspomniany monitoring prowadzony przez WIOŚ w Katowicach.

Zgodnie z podziałem fizycznogeograficznym polski [1.2.20] teren opracowania położony jest w makroregionie Wyżyny Śląskiej w granicy mezoregionu – Wyżyny Katowickiej.

Naturalna powierzchnia terenu została zniekształcona w wyniku działalności antropogenicznej. Aktualne rzędne powierzchni terenu, o którym mowa kształtują się na poziomie 260~275 m n.p.m. Generalnie płaska powierzchnia terenu wykazuje nachylenie w kierunku wschodnim tj w kierunku istniejącego poza granicami opracowania zbiornika wodnego.

Aktualnie obszar objęty zmianami obejmuje prawie w całości tereny biologicznie czynne o charakterze rolniczym (pola uprawne) i zadrzewień.

Przez obszar opracowania nie przebiegają korytarze migracji o charakterze regionalnym i ponadregionalnym wyznaczone na terenie województwa śląskiego.

Obszar będący przedmiotem niniejszego opracowania nie jest zróżnicowany morfologicznie. Ze względu na fakt, że niniejszy teren jest wykorzystywany na potrzeby rolnicze jego powierzchnia jest płaska. Nie są widoczne na jej powierzchni skarpy i załamania. Obszar wykazuje nachylenie w kierunku wschodnim. Deniwelacje na początku i końcu terenu dochodzą do 15 m.

Wg. szczegółowej mapy geologicznej polski [1.2.21] w budowie podłoża biorą udział utwory triasu środkowego. Stratygraficznie są to tzw. warstwy gogolińskie i dolomity kruszonośne, na których zalegają warstwy tarnowieckiej (dolomity margliste). Przykryte są utworami jurajskimi (liasu), litologicznie

wykształconymi w postaci iltów. Bezpośrednio na utworach jury zalegają osady czwartorzędu – plejstocenu.

Wg. informacji archiwalnych[1.2.21] omawiany teren położony jest przy północnej granicy Regionu Bytomsko Olkuskiego(XV) w obrębie którego główny poziom wodonośny jest związany z wapieniami i dolomitami triasu środkowego i dolnego (górnośląska seria piaskowcowa).

Ze względu na drenujący charakter wyrobisk górniczych występuje jedynie szczątkowy poziom wód wapienia muszlowego w zbiornikach porudnych, poziom ten zalega na gł. ok 70 cm.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi [1.2.32] do głębokości 10,5m brak jest zwierciadła wód o charakterze ciągłej warstwy. Wody występują jedynie w formie sączy i są związane z infiltracją opadów atmosferycznych.

Zgodnie z danymi udostępnianymi przez Państwowy Instytut geologiczny teren opracowania jest zlokalizowany poza obszarami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

Zgodnie z podziałem Polski na 172 Jednolite Części Wód Podziemnych (JCWPd) przedmiotowy teren pozostaje w zasięgu JCWPd nr 111 (PLGW2000111).

Zgodnie z Aktualizacją Planu Gospodarowania Wodami stan chemiczny oraz stan ilościowy wspomnianej JCWPd określone zostały jako słabe, przy czym możliwość osiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożona.

Na analizowanym terenie nie występują żadne elementy hydrograficzne jak ciek i zbiorniki wodne. Najbliżej położony zbiornik to wyrobisko po eksploatacji iltu wypełnione wodą znajdujące się w odległości ok 100m na wschód od granic omawianego terenu. Drugim, co do wielkości zbiornikiem w rejonie omawianej lokalizacji, jest zbiornik zlokalizowany przy R.O.D. Zacisze który znajduje się w odległości 300m na północny wschód.

Przedmiotowy obszar znajduje się w zasięgu Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) o nazwie „Szarlejka” (kod: PLRW20007212669), stanowiąca silnie zmienioną część wód, której stan jest zły, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych zagrożona. Dla omawianej JCWP ustanowiono odstępstwo ze względu na wpływ działalności antropogenicznej na stan JCW oraz brak możliwości technicznych ograniczenia wpływu tych oddziaływań, co generuje konieczność przesunięcia w czasie osiągnięcia celów środowiskowych do 2027 roku.

Na przestrzeni lat pod wpływem antropopresji (osadnictwa, rolnictwa i innej działalności gospodarczej) pierwotne siedliska ulegały przekształceniom, co pociągało za sobą zmiany w fizjonomii i strukturze gatunkowej poszczególnych fitocenoz.

W związku z powyższym roślinność na przeważającej powierzchni w granicach opracowania wyraźnie odbiega od potencjalnego stanu naturalnego.

Do siedlisk występujących w granicach opracowania należą przede wszystkim otwarte tereny rolne w postaci pól uprawnych, fragmenty zadrzewień, a ponadto siedliska typowo antropogeniczne do których należy zaliczyć obszary ruderalne takie jak nieużytki porośnięte roślinnością spontaniczną oraz powierzchnie pozbawione roślinności.

Znaczną część siedlisk nieleśnych w granicach opracowania zajmują użytki rolne w postaci pól uprawnych. Uprawom rolnym powszechnie towarzyszą gatunki synantropijne, których skład gatunkowy

jest uzależniony od charakteru prowadzonej uprawy. Często są to zespoły chwastów upraw należące pod względem fitosocjologicznym do klasy *Stellarietea mediae*.

Nieodłącznym elementem szaty roślinnej terenów zabudowanych (zainwestowanych) są płaty zbiorowisk ruderalnych (nieużytków) występujących na przykład przy ogrodzeniach, zabudowaniach czy na przydrożach. Porastają je gatunki synantropijne, odporne na działanie lokalnych stresorów, do których często należą rośliny nitrofilne preferujące podłoża bogate w związki azotowe. Elementem zieleni nieurządzonej na obszarze opracowania są także wydeptywane powierzchnie antropogeniczne często towarzyszące ciągom komunikacyjnym. Zbiorowiska tu występujące złożone są głównie z gatunków znoszących uszkodzenia mechaniczne, takich jak na przykład babka zwyczajna (*Plantago major*).

Skład gatunkowy fauny jest w znacznej mierze uwarunkowany charakterem siedlisk występujących w granicach omawianego terenu. W związku z tym występują tutaj przede wszystkim gatunki związane z terenami otwartymi (rolnymi), zabudowaniami, a ponadto siedliskami wodnymi, a w pewnym stopniu także zadrzewieniami.

Do ssaków występujących na terenie opracowania należą potencjalnie pospolite i powszechnie występujące gatunki. Należą do nich między innymi: sarna (*Capreolus capreolus*), dzik (*Sus scrofa*) czy gatunki drapieżne jak lis (*Vulpes vulpes*). Istnieją tutaj również sprzyjające siedliska dla zająca szaraka (*Lepus europaeus*) i licznych gryzoni jak myszy czy norniki, a ponadto przedstawiciele ryjówkokszałtnych jak kret (*Talpa europaea*). W rejonach zadrzewionych może pojawiać się również należąca do gryzoni wiewiórka (*Sciurus vulgaris*) i przedstawiciel jeżokszałtnych - jeż zachodni (*Erinaceus europaeus*). Mogą pojawiać się tutaj również przedstawiciele rzędu nietoperzy, przede wszystkim gatunki związane z osadami ludzkimi (zabudowaniami).

Zróżnicowanie siedlisk na terenie opracowania powoduje, iż stosunkowo licznie reprezentowana jest tutaj awifauna, pośród której występują gatunki związane z terenami otwartymi, zadrzewieniami i lasami, a ponadto siedliskami wodnymi, a wśród nich m.in. sikora bogatka (*Parus major*) i modraszka (*Cyanistes caeruleus*), sierpówka (*Streptopelia decaocto*), sroka (*Pica pica*), sójka (*Garrulus glandarius*), rudzik (*Erithacus rubecula*), zięba (*Fringilla coelebs*), szpak (*Sturnus vulgaris*), kos (*Turdus merula*), skowronek polny (*Alauda arvensis*), pliszka żółta (*Motacilla flava*), pleszka (*Phoenicurus phoenicurus*), pierwiosnek (*Phylloscopus collybita*), kukułka (*Cuculus canorus*) oraz na terenach rolnych – bażant (*Phasianus colchicus*).

Bez wątpienia najliczniej reprezentowane w granicach opracowania są pajęczaki i owady. Wśród owadów spotkać można przedstawiciele różnych grup systematycznych zajmujących zróżnicowane siedliska, w tym między innymi przedstawiciele prostoskrzydłych, chrząszczy, muchówek, błonkówek czy pluskwiaków różnoskrzydłych.

W granicach planu dominuje krajobraz kulturowy, który poza zabudowanym fragmentem południowo-zachodnim ma głównie charakter rolniczy, charakteryzujący się obecnością pól uprawnych i zadrzewień.

Istotnym czynnikiem determinującym krajobraz przedmiotowego terenu (rozcinającym kompleksy upraw czy zabudowań) są ciągi komunikacyjne.

Na przedmiotowym terenie nie występują obszary podlegające ochronie w myśl ustawy o ochronie przyrody. Nie ma tu również drzew objętych ochroną pomnikową.

Rzeźba terenu oraz charakter zagospodarowania stanowią o wielu powiązaniach przyrodniczych przedmiotowego terenu z obszarami otaczającymi. Nie mniej należy podkreślić, iż aktualnie teren funkcjonalnie i przestrzenie jest powiązany przede wszystkim z obszarami zlokalizowanymi na wschodzie.

Wymiana biologiczna między terenem opracowania, a terenami przyległymi od wschodu jest możliwa, za sprawą sąsiedztwa obszarów biologicznie czynnych, przede wszystkim zadrzewień oraz powierzchni otwartych pól. Jedynie od strony południowej, zachodniej i północnej powiązania są ograniczone obecnością zabudowy i terenów ogródków działkowych.

Warto również wspomnieć, iż niektóre liniowe struktury antropogeniczne takie jak pobocza dróg także umożliwiają w pewnym stopniu rozprzestrzenianie się (migrację) gatunków. Dotyczy to jednak głównie kosmopolitycznych i wiatrosiewnych gatunków roślin.

Teren jest zlokalizowany poza istotnymi korytarzami ekologicznymi wyznaczonymi na terenie województwa śląskiego czy kraju.

Z problemem odporności środowiska na degradację wiąże się ściśle ocena jego zdolności do regeneracji. Zdolność do regeneracji najczęściej jest wyrażana długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko, a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników. Uzupełniającym miernikiem jest różnica stanów środowiska w punkcie „początkowym” (przed oddziaływaniem) i końcowym („po regeneracji”), ponieważ środowisko rzadko wraca do stanu w pełni zgodnego ze stanem wyjściowym.

Tempo regeneracji ekosystemu zależy od wielu czynników. Wpływa na nie między innymi charakter naturalnych siedlisk, które tu niegdyś występowały oraz od stopnia przekształcenia pierwotnego środowiska. Generalnie można stwierdzić, że im wyższa jest odporność środowiska, tym większe są także jego możliwości regeneracyjne.

Lokalny stan środowiska na określonym obszarze kształtowany jest nie tylko przez czynniki miejscowe, ale także przez wypadkową powiązań z otoczeniem.

Na skutek wieloletniego wpływu człowieka wiele komponentów środowiska w granicach terenu objętego opracowaniem podlegało przekształceniom i stale pozostaje pod wpływem oddziaływań antropogenicznych (rolnictwo).

Degradacja lokalnego środowiska w granicach opracowania jest związana przede wszystkim z rozwojem osadnictwa i infrastruktury komunikacyjnej, a także z działalnością gospodarczą.

Poprzez brak realizacji ustaleń miejscowego planu... rozumie się sytuację pozostawienia obszaru w dotychczasowym stanie planistycznym. Stan ten jednak nie gwarantuje braku zmian związanych z rozwojem obszarów zabudowy, a niekiedy może sprzyjać ich nieuporządkowanemu (przypadkowemu) rozwojowi w oderwaniu od uwarunkowań środowiskowych.

Generalnie w przypadku braku realizacji ustaleń *planu*... zagrożenia i oddziaływania w stosunku do środowiska będą się utrzymywały, a lokalnie może dochodzić do ich pogłębienia.

Oddziaływania mogą być związane ze stopniowym rozwojem obszarów zabudowy zarówno mieszkaniowej jak i usługowej czy magazynowej. Wraz z postępującą urbanizacją środowisko przyrodnicze na przedmiotowym terenie pozostaje pod ciągłą presją antropogeniczną. W przypadku braku realizacji planu możliwa będzie sytuacja, w której na przedmiotowym obszarze zabudowa będzie

rozwijana w sposób przypadkowy i nieukierunkowany, co może wiązać się między innymi z fragmentacją siedlisk, likwidacją roślinności, degradacją gruntu oraz zmianą warunków krajobrazowych. Przyrost nowych terenów zabudowanych przyczyni się do pogorszenia warunków aerosanitarnych, topoklimatycznych i akustycznych.

W przypadku braku realizacji *planu*... zapewne utrzymana zostanie część obszarów rolnych.

Na otwartych terenach biologicznie czynnych w przypadku braku ich zagospodarowania postępować będzie spontaniczna sukcesja roślinności, w której końcowym stadium są zbiorowiska leśne. Część niezagospodarowanych obszarów zostanie w pierwszej kolejności zdominowana przez gatunki synantropijne.

W granicach opracowania nie występują lasy o charakterze ochronnym.

Ochronie podlegają między innymi wody podziemne i obszary ich zasilania. Ochrona ta polega na zmniejszaniu ryzyka zanieczyszczenia tych wód poprzez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania oraz na utrzymywaniu równowagi zasobów tych wód.

Analizowany obszar znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

W przedstawionym do oceny projekcie planu wprowadzono zapisy służące ochronie wód podziemnych i powierzchniowych. W związku z tym realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do znaczącego pogorszenia się ich stanu.

Zasadniczo oceniany projekt planu wprowadza rozwiązania służące ochronie wód. W związku z tym realizacja zamierzeń planu przy zachowaniu wprowadzanych ustaleń nie powinna stwarzać zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych w/w jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

W granicach terenu opracowania zalega złoża węgla kamiennego „Centrum”, którego eksploatacja została zaniechana w związku z wygaśnięciem koncesji na skutek wypowiedzenia umowy ustanowienia użytkowania górniczego. Cały obszar planu położony jest również w granicach nowo udokumentowanego złoża węgla kamiennego „Centrum I” (Decyzja Ministra Środowiska nr DGK-VIII.4741.4.2018.AJ z dnia 2 lipca 2018 r.).

Przedstawiony do oceny plan uwzględnia obecność złoża węgla kamiennego „Centrum” i „Centrum I”.

W ocenianym projekcie planu w zakresie ochrony przed **hałasem**:

2. wskazuje się teren, należący do obszarów, dla których określono dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:
 - a) teren oznaczony symbolem **1MN**, na którym obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną,

Zgodnie z art. 10a w/w ustawy ograniczeń przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze nie stosuje się dla gruntów rolnych stanowiących użytki rolne położonych w granicach administracyjnych miast.

W granicach obszaru niniejszego opracowania nie występują grunty leśne a jedynie w południowo-wschodniej części działki niewielki obszar gęsto zadrzewiony. Zgodnie z mapą ewidencyjną analizowany obszar to teren rolniczy klasy RIIIB.

Walory krajobrazowe, rozumiane jako wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związanych z nim elementów przyrodniczych, ukształtowane przez siły przyrody lub w wyniku działalności człowieka, podlegają ochronie bez względu na to, czy są objęte szczególnymi formami ochrony.

W granicy projektowanej zmiany dominuje krajobraz kulturowy, który poza obszarami zabudowanymi ma głównie charakter rolniczy. Zwarty zadrzewiony obszar występuje głównie w części południowej i są to jedynie fragmenty większego kompleksu leśnego zlokalizowanego za granicą omawianego terenu.

Krajobraz obejmujący obszary zabudowane występuje przede wszystkim w południowo-zachodniej części terenu, gdzie przeważają budynki o charakterze usługowo-magazynowym.

Zasadniczo zapisy planu przewidują rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej kosztem obszarów biologicznie czynnych, przy zachowaniu istniejącego zagospodarowania i stosunkowo znacznych terenów zieleni w postaci min. 40 % powierzchni.

Choć realizacja nowych obszarów zabudowy będzie związana z powstawaniem zmian w lokalnym krajobrazie to jednak, mając na uwadze skalę przewidywanych zmian, należy stwierdzić, że ich realizacja nie będzie miała znacząco negatywnego wpływu na warunki krajobrazowe, a ogólny charakter terenu w kontekście wartości estetycznych zostanie zachowany.

Przedstawiony do oceny projekt planu przewiduje przede wszystkim rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej kosztem obszarów biologicznie czynnych, pośród których dominują otwarte użytki rolne. Jedynie lokalnie pod zabudowę zostały przeznaczone tereny obecnie zadrzewione, bądź zakrzewione. Nie mniej w ramach ustaleń planu zakłada się zachowanie 40% powierzchni biologicznie czynnej w granicach opracowania.

Z uwagi na lokalizację obszaru planu i uwarunkowania przyrodnicze aktualnie tereny biologicznie czynne, w postaci użytków rolnych czy zadrzewień są potencjalnym miejscem występowania gatunków chronionych związanych z tego typu siedliskami. W konsekwencji realizacja wybranych ustaleń planu będzie związana z zajęciem zbiorowisk roślinnych oraz siedlisk faunistycznych, w tym także siedlisk chronionych gatunków zwierząt.

Nie mniej należy stwierdzić, że ze względu na skalę planowanych zmian przeznaczeń terenów w odniesieniu do całkowitej powierzchni zachowywanych siedlisk (oraz siedlisk na terenach otaczających) realizacja ustaleń ocenianego projektu nie będzie stanowiła zagrożenia (źródła znaczącego oddziaływania) dla ogólnego stanu populacji przedmiotowych gatunków, choć lokalnie mogą zostać zajęte ich siedliska na powierzchni.

Aktualnie trudno jest jednoznacznie określić, które z gatunków z chwilą realizacji zapisów planu będą podlegały presji. W przypadku wprowadzanej zabudowy i w trakcie jej realizacji gatunki zwierząt podlegających ochronie np. ptaki zostaną wyparte na tereny przyległe. Należy jednak podkreślić, że wprowadzanie nowych form zagospodarowania będzie przebiegało stopniowo, dlatego też nie przewiduje się, aby doszło do gwałtownego przekształcenia wszystkich siedlisk, gdzie przewiduje się zmianę przeznaczenia. Dlatego wprowadzenie terenów zabudowy na obszary biologicznie czynne, przy pozostawieniu wielu powierzchni niezabudowanych w granicach ocenianego planu nie wpłynie negatywnie na zachowanie siedlisk i miejsc żerowania oraz możliwość swobodnej migracji dla awifauny i chiropterofauny.

Aktualnie występujące w granicach opracowania tereny biologicznie czynne, zwłaszcza fragmenty

obszarów zadrzewionych zachowują ciągłość strukturalną i funkcjonalną z terenami leśnymi rozciągającymi się na południe od granic opracowania.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi przez teren opracowania nie przebiegają główne, wyznaczone na terenie województwa śląskiego, korytarze migracyjne. Jednakże usytuowanie terenu umożliwia migrację zarówno ssaków kopytnych jak i awifauny.

Najbliższe obszary korytarzowe to przebiegający w odległości ok. 5,0 km na północ od granic opracowania ponadregionalny ekologiczny korytarz migracji ptaków „Lasy Lublinieckie” oraz korytarz ekologiczny spójności obszarów chronionych „Brynica” o statusie regionalnym znajdujący się w kierunku południowo-wschodnim w odległości 6.0km.

W granicach planu nie występują tereny osuwisk oraz tereny szczególnego zagrożenia powodzią.

Realizacja ustaleń planu przewidujących przede wszystkim lokalny i stosunkowo niewielki rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nie przyczyni się do powstania, czy też znaczącego pogłębienia zjawiska miejskiej wyspy ciepła.

Oceniany projekt *planu* przewiduje przede wszystkim lokalny rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z towarzyszącą infrastrukturą kosztem powierzchni biologicznie czynnych (głównie terenów rolnych, a także terenów zadrzewionych).

Każda zmiana zainwestowania terenu związana jest z mniejszym, bądź większym oddziaływaniem na środowisko, a stopień oddziaływania będzie uzależniony od intensywności i charakteru zainwestowania.

Aktualnie na obszarach już zainwestowanych oraz w ich sąsiedztwie występuje stałe oddziaływanie na środowisko związane między innymi z emisją zanieczyszczeń atmosferycznych (ze źródeł komunikacyjnych i tzw. „niska emisja”), powstawaniem odpadów i ścieków oraz dokonany, nieodwracalnym przekształceniem powierzchni terenu. Na terenach już zagospodarowanych realizacja ustaleń *planu* będzie więc związana głównie z utrzymaniem, bądź pogłębieniem się oddziaływań już tu występujących.

W przypadku realizacji nowej zabudowy, czy też elementów infrastruktury oddziaływanie krótkotrwałe na etapie budowy polegać będzie między innymi na emisji hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza (których źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane). Oddziaływania te będą miały charakter chwilowy, ograniczony do czasu realizacji poszczególnych inwestycji.

Oddziaływanie trwałe będzie polegało przede wszystkim na przekształceniu powierzchni ziemi spowodowanym na przykład pracami niwelacyjnymi oraz zajęciem terenu przez obiekty kubaturowe czy powierzchnie uszczelnione. Wprowadzanie pozaprzrodniczych form zagospodarowania będzie związane z zajęciem powierzchni biologicznie czynnych i usunięciem porastającej je roślinności. Realizacja ustaleń planu będzie lokalnie związana z koniecznością wycinki zieleni wysokiej (drzew i krzewów). Wraz z zajęciem terenów biologicznie czynnych trwale przekształcone zostaną siedliska faunistyczne (ograniczona zostanie ich powierzchnia), a potencjalnie zamieszkująca je fauna kręgowców zostanie z nich wyparta na tereny sąsiednie.

Dogęszczanie istniejącej zabudowy oraz realizacja nowych obszarów zabudowy kosztem powierzchni biologicznie czynnych przyczyni się do lokalnych zmian uwarunkowań krajobrazowych i topoklimatycznych. Wzrost powierzchni terenów zabudowy przyczyni się również do wzrostu emisji zanieczyszczeń atmosferycznych do powietrza (nasilenie tzw. „niskiej emisji”), które mogą stamtąd być wywiewane na tereny przyległe.

Opisane wyżej oddziaływania związane z realizacją planu będą się w mniejszym lub większym stopniu kumulować w środowisku. Nakładanie się wpływów pochodzących z poszczególnych terenów spowoduje wzrost tego oddziaływania. Kumulacji podlegać będzie przede wszystkim hałas, a także emitowane zanieczyszczenia atmosferyczne. Kumulacja ta może mieć miejsce w granicach jednostek stanowiących źródło oddziaływań bądź na terenach przyległych. O efekcie kumulacji w skali lokalnej można mówić również w przypadku zajmowania powierzchni biologicznie czynnych. Nie przewiduje się jednak, aby potencjalna kumulacja miała znacząco negatywny wpływ na stan środowiska.

Opisane wyżej wpływy zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji będą ograniczane zapisami planu, a także przepisami zawartymi w obowiązującym ustawodawstwie dotyczącymi między innymi dopuszczalnych poziomów hałasu i sposobu ograniczenia jego wpływu, a także gospodarki odpadami i gospodarki wodno-ściekowej.

Uwzględniając skalę i charakter zmian ogólnych kierunków zagospodarowania przewidzianych w planie, generalnie można stwierdzić, iż realizacja miejscowego planu przy zachowaniu ograniczeń wpływu na środowisko wynikających z jego ustaleń oraz przepisów odrębnych nie spowoduje poważnych zagrożeń dla środowiska.

Główne oddziaływania na środowisko wynikające z realizacji ocenianego projektu planu zagospodarowania będą związane przede wszystkim z rozwojem obszarów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz towarzyszącej infrastruktury (technicznej i komunikacyjnej).

W przypadku wprowadzania terenów zabudowy na obszarach biologicznie czynnych, często problemem jest znalezienie równowagi pomiędzy presją zabudowywania kolejnych obszarów atrakcyjnych ze względu na swoją lokalizację, a zachowaniem jak najkorzystniejszego stanu środowiska oraz utrzymania pełnej funkcji struktur przyrodniczych (ekologicznych).

W ocenianym projekcie planu pod tereny zabudowy przeznaczono przede wszystkim tereny użytkowane rolniczo (pola uprawne), a w mniejszym stopniu obszary zadrzewione.

W planie dla wprowadzanej formy zagospodarowania wprowadzono zapisy ograniczające emisję zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego i hałasu do środowiska. Wprowadzono również szczegółowe zapisy określające rozwiązania w zakresie gospodarki wodno – ściekowej oraz w zakresie gospodarowania odpadami. Wszystkie te rozwiązania oraz ich zgodność z aktami prawnymi i ustaleniami dodatkowymi funkcjonującymi w mieście zostały szczegółowo opisane we wcześniejszej części prognozy.

Dodatkowo w planie wprowadzono zapis nakazujący utrzymanie minimalnego odsetka powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 40% w celu polepszenia komfortu życia mieszkańców oraz ogólnego wizerunku obszaru.

Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest w znacznej części niezagospodarowany.

Oceniany projekt *planu* przewiduje głównie rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z towarzyszącą infrastrukturą kosztem powierzchni biologicznie czynnych.

W projekcie wprowadzono również zapisy ograniczające wpływ na poszczególne komponenty środowiska.

Z uwagi na przewidywany, lokalny rozwój terenów zabudowy przy ewentualnej realizacji nowych obiektów należałoby uwzględnić stosowne rozwiązania z zakresu profilaktyki odwodnieniowej, tak, aby nie dopuścić do zanieczyszczenia zbiornika po wschodniej stronie, tj. zbiornik, do którego grawitacyjnie będą dopływać wody powierzchniowe.

Realizacja zamierzeń planu nie będzie stanowić transgranicznego oddziaływania.